Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА, 15 січня 2005 року

№ 7 (3507)

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На новій хвилі

Під час зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з помічником Генерального секретаря ООН, директором регіонального бюро програми розвитку ООН в Європі та країнах СНД Кальманом Міжеєм було презентовано програму «Нова хвиля реформ».

Цю програму розробили експерти комісії «Блакитна стрічка», і вона містить понад сто рекомендацій для проведення нової хвилі реформ, які мають зробити Україну демократичнішою і економічно розвиненою, а також допомогти їй в інтеграції у світову економіку. Зокрема, у разі виконання цих пропозицій, на думку експертів, Україна може забезпечити щорічне зростання ВВП на 8 відсотків протягом наступного десятиріччя. Як повідомив прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, Володимир Литвин підтримав пропозиції українських та міжнародних експертів. На думку глави українського парламенту, з програмою потрібно ознайомити всіх народних депутатів, щоб вони працювали в цьому напрямі.

Кальман Міжей детально поінформував Голову Верховної Ради про зміст проектів ООН та відзначив ключову роль ВР у подоланні політичної кризи і створенні соціально-політичних умов для консолідації суспільства. Під час зустрічі було обговорено перспективні напрями співпраці в рамках програми розвитку ООН. Рекомендації Голови ВР стосувалися активізації співпраці структур ООН з парламентом України у законотворчій діяльності й у програмах розвитку українського парламентаризму.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Малі міста розвиватимуться без пільг

Ранкове засідання 14 січня

Парламент розглянув проект закону «Про стимулювання розвитку малих та середніх міст України». Як зазначив його автор народний депутат Дмитро Рудковський, цим законопроектом малим та середнім містам пропонується надати статус пріоритетного розвитку, що стимулюватиме економіку та зменшуватиме безробіття, від якого найбільше саме і потерпають малі населені пункти. Водночас, за його словами, введення закону в дію не призведе до додаткових витрат бюджету, а лише відбудеться незначний перерозподіл коштів між місцевими бюджетами та держ-бюджетом.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Провалів більше, ніж успіхів

Європейську інтеграцію України торік було дискредитовано євроінтеграційною риторикою. Так вважає голова Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції, директор Інституту євроатлантичного співробітництва Борис Тарасюк.

Серед мінусів зовнішньої політики-2004 — вилучення з воєнної доктрини держави вступу до ЄС і НАТО, гальмування на шляху до СОТ, ратифікація угоди про ЄЕП, рішення про реверсне використання нафтопроводу Одеса—Броди, погіршення україно-румунських і україно-молдовських відносин.

Плюсів менше. Зокрема, прийняття Плану дій Україна—ЄС, участь українського контингенту в миротворчому процесі в Іраку. Щодо останнього, то Борис Тарасюк пояснив «ГУ»: передусім ідеться про позитивний вплив цього факту на україно-американські відносини.

Скарга кандидата в Президенти у Верховному Суді

Учора представники кандидата на найвищу державну посаду Віктора Януковича оскаржили у Верховному Суді постанову ЦВК про офіційні результати виборів Президента. До скарги додано 621 том доказів.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

К. О. Трутовський (1826–1893)

Колядки в Малоросії (близько 1864 р.)

Державний музей образотворчого мистецтва імені Пушкіна, Москва.

ДОБРИЙ ВЕЧІР НА МЕЛАНІ

Галичани — люди вперті та амбітні. Як постановили собі щороку дивувати столицю святом Меланки, так і не відступають від цієї звички. Позавчора, а точніше вчора, бо розійшлися ми з Українського дому під ранок, Львівське земляцтво знову «водило козу» так, що Хрещатик відлунював. Для необізнаних поясню: «водити козу» по-львівськи, тобто святкувати Меланку, означає не просто щедрувати перед широким колом гостей. Чудове знання прадавніх народних звичаїв, майстерне відтворення їх у піснях, танцях, неповторному обрядовому дійстві, багатий стіл з делікатесами, за котрими, як за традиційними пирогами, не видно голів сусідів по столу, — ось що таке галицький варіант Щедрого вечора.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У НОМЕР

Продано атомний реактор

Представництво Фонду майна автономії в Ленінському районі продало реакторне відділення Кримської атомної електростанції за 1116 тисяч гривень юридичній особі, ім'я якої не називають. Охочих взяти участь в конкурсі підбирали три роки, відколи Кабмін України дозволив реалізувати недокрадене майно недобудованої у зв'язку зі складними геологічними умовами Кримської АЕС у місті Щолкіне з наступним зарахуванням отриманих коштів до бюджету автономії, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Кожному громадянину — по револьверу

Державний науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС дав «добро» на виготовлення револьверів «Вій» та «Скат-1Р», «Скат 1Рк» на Ніжинській військовій базі, що в Чернігівській області. Вітчизняні новинки мають дві важливі особливості. Їх переробляють із стрілецької зброї, яка відпрацювала свій ресурс. Револьвери стріляють лише гумовими набоями.

Утилізатори старої зброї вважають, що їх розробки активно використовуватимуться громадянами України з метою самозахисту та самооборони, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

«Справа перевертнів» нарешті в суді

Генеральна прокуратура України направила до суду низку резонансних кримінальних справ. Про це «Голосу України» повідомили у прес-службі головного наглядового органу країни.

Серед документів і так звана «справа перевертнів». Нагадаємо, у ній ідеться про обвинувачення 12 осіб (у тому числі чотирьох колишніх працівників міліції) у вчиненні 11 умисних убивств та інших злочинів. Також до суду направлено кримінальні справи за обвинуваченням двох колишніх працівників міліції у фальсифікації доказів у справі за обвинуваченням Юрія Вередюка (вбивство журналіста Ігоря Александрова) та за обвинуваченням чотирьох осіб у вбивстві генерального директора ЗАТ «Антарктика» Валерія Кравченка.

А після нас... Мозамбік

Цікавий рейтинг опублікувало нещодавно Центральне розвідувальне управління США. Складений він на основі відкритих статистичних даних і визначає, скільки в середньому можуть прожити люди, котрі народилися в одному році.

Найдовше, як з'ясувалося, живуть в Андоррі — 83,5 року. Японці та сингапурці — трохи більш як вісімдесят. Далі йдуть Австралія, Швейцарія, Швеція, Гонконг і Канада (майже вісімдесят). У другій десятці — Ісландія, Італія, Франція, Монако, Ліхтенштейн, Іспанія, Норвегія — приблизно по 79 років. США — на 48-му місці з 77 роками.

Із колишніх соціалістичних країн попереду Словенія — 64 місце (75,5). А Україна на 147-й позиції. Але можемо себе втішити — після нас ще туркмени, а завершує список африканський Мозамбік.

БЛІЦОПИТУВАННЯ (КИЇВ)

Що нам «світить» в освоєнні космосу?

Сергій, 32 роки, військовослужбовець:

— Україна виступає на других ролях як промисловий помічник Росії, Америки і Китаю. Доки в нас не буде свого полігона і ракетоносія, здатного переміщувати людей, — чогось значущого очікувати не варто.

Олег, 38 років, економіст:

— Ті технології, які в нас є, треба розвивати, але наша країна може бути лише чиїмось партнером (так історично склалося), а як космічній державі їй нічого не світить. Хоча нині в нас перспективний партнер — Бразилія.

Олександр, 44 роки, двірник:

— Мене це не цікавить. Немає часу вгору глянути.

Наталя, 25 років, молода мама:

— Мені не віриться, що в нас будуть на це гроші. А якщо чесно, то з появою маленького сина Стасика, питання — чи є життя на Марсі — мене цікавить менше, ніж те, щоб курс долара не зростав, продукти не дорожчали.

Валентина Степанівна, 73 роки, пенсіонерка:

— А що Україні робити в космосі? Нам треба зосередитися на земних проблемах, а в космос нехай літають американці — вони багаті.

Я ВАМ ПИШУ...

Ми — єдині!

Брудні технології виборів штучно розпалювали ворожнечу між жителями східних і західних областей України. Як можна було це допустити?! У нашій країні немає «западенців» і «москалів», а є громадяни України. І цим усе сказано. Народ України — єдиний. Політики приходять і йдуть, а народ залишається.

А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.
Лисичанськ Луганської області.

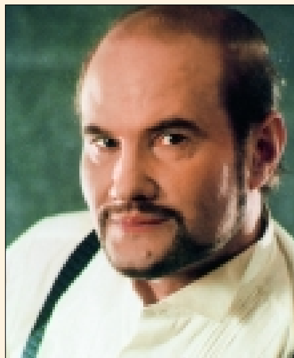
ПОГОДА

В Україні 16 та 17 січня переважатиме погода без опадів, лише у південних та східних областях невеликий мокрий сніг. Температура вночі 8—13 градусів морозу, на півдні та сході — 4—9 морозу, вдень 0—5 морозу, ***прогнозує Український гідрометеоцентр.***

ФОТОФАКТ

Такого не пам'ятають навіть старожили — щоб у січні у водоймах Карпат ожили жаби. Та примхи нинішньої зими такі, що земноводні прокинулися на кілька місяців раніше.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (укрінформ).

Андрій ДЕМИДЕНКО

Я на майдані

Я на майдані!
Це сьогодні мій фронт.
І в анфас і у профіль
я — не натовп — народ.
Свобода! Свобода!
Мої українці.
Ми страху свого
перейшли рубікон!
Помаранчеві стрічки,
Немов чорнобривці
Над гулом,
Над дзвоном
Мільйонних колон,
Я мислю, я дихаю
по-українськи.
Не вірите?
Йдіть на майдан!
Обігрійте намети —
Революцій колиски.
Чує голос Вкраїни
всесвітній орган.
Я на майдані.
Це сьогодні мій фронт.
І в анфас і у профіль
я — вкраїнський народ!

Стан здоров'я шести українців, які постраждали внаслідок вибуху боєприпасів в Іраку, залишається стабільним

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Приватизацію призупинено до формування нового уряду

Вечірнє засідання 13 січня

Така суть постанови Верховної Ради «Про тимчасові обмеження у сфері приватизації», яку депутати додатково включили до порядку денного і схвалили 282-ма голосами. Доповідач — голова Спеціальної контрольної комісії ВР з питань приватизації Валентина Семенюк (фракція СПУ) — повідомила: до парламентської комісії надходять численні звернення від громадян і трудових колективів, у яких розповідається про приватизацію об'єктів, що не підлягають приватизації.

За словами В. Семенюк, уже є випадок міждержавного конфлікту: пансіонат у Ялті, який за міжурядовою угодою на 50% належить Україні, а на 50% — Росії, намагається приватизувати одне угруповання. З цього приводу до Верховної Ради звернулося Посольство Російської Федерації.

Розглянувши у першому читанні зміни до закону «Про жертви нацистських переслідувань», внесений народними депутатами Левком Лук'яненком та Євгеном Гірником, парламент відправив цей документ на повторне перше читання.

Решта законопроектів, які було розглянуто на вечірньому засіданні, — зміни до закону «Про податок на додану вартість» щодо нульової ставки для підприємств нафтогазового комплексу, зміни до закону «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» щодо технопарку «Машинобудівні технології» у Дніпропетровську, зміни до деяких законодавчих актів щодо повноважень державних органів із моніторингу цін та низка інших — не набрали достатньої кількості голосів народних депутатів. І відповідно до Регламенту вважаються відхиленими і знятими з розгляду.

Юліана ШЕВЧУК.

Малі міста розвиватимуться без пільг

Ранкове засідання 14 січня

(Початок на 1-й стор.).

Щоправда, якраз питання перерозподілу коштів та пільг і викликає найбільше заперечень. Сергій Терьохін («Наша Україна») запитує: чому робиться спроба продовжити ганебну практику запровадження податкових пільг не через податкове, а через спеціальне законодавство. Георгій Пономаренко (КПУ) поцікавився, яким конкретно містам допоможе цей законопроект та як його положення узгоджуються з Бюджетним кодексом. Ігор Шурма (СДПУ(о) припустив, що це призведе до протистояння між містами, які буде занесено до переліку пріоритетного розвитку, та містами, які до нього не потраплять. Володимир Черняк від імені Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій зазначив, що мета цього законопроекту благородна, але постає чимало запитань стосовно її втілення. Зокрема, він не узгоджується з податковим та бюджетним законодавствами, а тому комітет пропонує відправити законопроект на доопрацювання. Позицію комітету підтримало науково-експертне управління ВР та Кабінет Міністрів. «Якщо автор врахує слушні зауваження, то цей законопроект можна буде розглянути повторно», — сказав В. Черняк. Але, за словами Юрія Кармазіна («Наша Україна»), заслуга автора законопроекту в тому, що питання розвитку депресивних міст взагалі було винесено на розгляд, бо без сіл, селищ та містечок не існуватиме й України. Утім, В. Яворівський («Наша Україна») запропонував накласти табу на запровадження будь-яких пільг, бо невідомо, хто визначатиме, якому містечку їх надати. Перший заступник міністра економіки та з питань європейської інтеграції В. Вощевський зазначив, що допомагати розвитку міст потрібно через загальні податкові зміни, а не через надання окремих пільг. Отож цей законопроект не набрав потрібної кількості голосів.

Ще одне важливе питання — інформаційна безпека України. За словами народного депутата Віктора Кириллова (НАПУ), законопроект про інформаційну безпеку України розроблено у розвиток статті 17 Конституції України. За його словами, сьогоднішній стан інформаційної безпеки ставить під загрозу інтереси держави та громадян, а обмеження доступу до інформації робить можливими маніпуляції свідомістю громадян. Також реальну загрозу становить комп'ютерна злочинність. До того ж сьогодні у багатьох країнах світу активно розвивається концепція інформаційних війн, а Україна навіть немає закону про інформаційну безпеку. Проте у народних депутатів виникли побоювання, чи цей закон не стане ще одним елементом цензури. Голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко зазначив, що, на його думку, такий спеціальний закон взагалі не потрібний, а треба вносити конкретні зміни до окремих інформаційних законів. Цей законопроект також не набрав потрібної кількості голосів.

Відбулися чергові зміни у складі парламентських груп та фракцій — з фракції «Регіони України» вийшов Олег Беспалов.

Головуючий привітав з днем народження народних депутатів Катерину Ващук (на знімку) та Миколу Павлюка.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

САМОВРЯДУВАННЯ

Не довіряють владі

Недовіру голові райдержадміністрації та голові районної ради висловили депутати Бобринецької міської ради

Депутати міськради прийняли на сесії звернення до своїх колег із районної ради, щоб ті підтримали їхнє рішення, а також направили відповідне клопотання до Кабінету Міністрів. Причина невдоволення народних обранців — допущення масових порушень з боку керівників району під час виборів Президента України та ігнорування розв'язання нагальних проблем комунальних підприємств міста, які обслуговують і об'єкти районного значення. Все це в сукупності, на думку депутатів, призвело до того, що районна влада фактично втратила авторитет і довіру у населення міста і району, а отже, вищі посадові особи не мають морального права й далі займати свої крісла.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

ВІТАЄМО!

Від усієї душі поздоровляємо з ювілеєм яскраву особистість, чудову людину, народного депутата України, Героя України Павлюка Миколу Пантелеймоновича!

Учора йому виповнилося 65 років!

Щиро бажаємо міцного здоров'я, щастя, благополуччя! Нехай ваш унікальний досвід і багатий внутрішній потенціал будуть спрямовані на творчу реалізацію перспективних планів розвитку морської галузі України!

Колектив Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства.

Пошук оптимальних конфігурацій триває

АКТУАЛЬНО

Прізвище керівника нового Кабінету Міністрів буде відоме найближчими днями. Про це заявив один із претендентів на головне урядове крісло лідер Партії промисловців і підприємців Анатолій Кінах. Він розповів, що в нього відбулися перші «детальні та глибокі» консультації з Віктором Ющенком і Олександром Морозом. Звісно, обговорювалися кандидатури, проте А. Кінах, щоб нікого не ображати і посилаючися на ділову етику, відмовився називати конкретні прізвища. І додав, «що триває пошук оптимальних конфігурацій і оптимальних кандидатур».

Сам лідер ПППУ в ексклюзивному інтерв'ю «Голосу України» на запитання, чи готовий він очолити уряд, скромно зазначив, що готовий працювати і зробити все, щоб жити в чесній і демократичній державі.

Він, до речі, вже має власний план українського прориву, який ґрунтується на національній ідеї. А. Кінах разом із командою однодумців пропонує принципово іншу модель економічного розвитку, яка спирається на іншу ресурсну основу. Більше уваги інноваційним моделям, АПК, наукоємним галузям — і Україні забезпечений сталий економічний підйом.

А. Кінах переконаний: новий прем'єр має провести «інвентаризацію» рішень, насамперед прийнятих у другому півріччі минулого року. Оскільки більшість із них не має економічного і політичного обґрунтування. Однозначно, на його думку, треба переглянути бюджет на 2005 рік, знизити рівень державного тиску на платників податку. Серед пріоритетів — зниження корупції, збільшення фінансування Пенсійного фонду, захист прав власників і інвесторів, взаємовідповідальна співпраця з Росією.

Доведеться, за словами А. Кінаха, без політичної торгівлі істотно переглянути і зміни до Конституції. Бо від цього залежить і склад парламенту в 2006 році. І хоча Кабінет Міністрів і Верховна Рада отримали істотні повноваження, однак нинішня конституційна реформа не має комплексного характеру. Адже такі зміни повинні прийматися в умовах консолідації суспільства і в інтересах довгострокового ефективного розвитку українського суспільства.

А нині головне, додав А. Кінах, — сконсолідувати політичну коаліцію і країну. І вже на цій основі забезпечити формування якісної структури виконавчої влади.

До речі, низка громадських організацій, підприємців та науковців уже звернулася до Віктора Ющенка з проханням підтримати кандидатуру Анатолія Кінаха на посаду Прем`єр-міністра. Серед тих, хто просить зробити вибір на користь лідера ПППУ — ВАТ «Турбоатом», ФЕД, НПО «Комунар», Миколаївський морський торговий порт, Тернопільський радіозавод «Оріон», ВГО «Металургпром» та інші. До заслуг Анатолія Кінаха, авторитет якого визнали світова бізнесова спільнота і керівники багатьох країн, відносять віддаленість від промислово-фінансових груп, бездоганну репутацію висококопрофесіонального і порядного управлінця.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до календарного плану проведення шостої сесії Верховної Ради України четвертого скликання

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до календарного плану проведення шостої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 17 червня 2004 року, із змінами, внесеними постановами Верховної Ради України від 3 і 4 грудня 2004 року, стосовно роботи парламенту в січні 2005 року, встановивши завершення роботи шостої сесії Верховної Ради України 21 січня 2005 року та передбачивши: 17 січня — проведення засідання Погоджувальної ради, 18 січня — пленарні засідання, 19 січня — пленарне засідання, робота в комітетах, фракціях і групах, 20 січня — пленарні засідання, 21 січня — ранкове пленарне засідання. Закриття сесії.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 13 січня 2005 року.
№ 2331-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про тимчасові обмеження у сфері приватизації

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Рекомендувати Кабінету Міністрів України та іншим органам виконавчої влади, державним органам приватизації, відповідним органам Автономної Республіки Крим та органам місцевого самоврядування в період виконання повноважень Кабінетом Міністрів України, відставка якого відповідно до частини п'ятої статті 115 Конституції України прийнята Президентом України, не приймати рішення з питань приватизації (відчуження) та передачі до статутних фондів господарських товариств об'єктів права державної власності, об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим, та об'єктів права комунальної власності, а також зупинити виконання відповідних рішень щодо приватизації (відчуження) та передачі до статутних фондів господарських товариств зазначених об'єктів, прийнятих ними після вислоблення 1 грудня 2004 року Верховною Радою України недовіри Кабінету Міністрів України.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 13 січня 2005 року.
№ 2349-IV.

Дорогий наш...

Інформаційні агенції повідомили, що інавгурація нового Президента країни дорого обійдеться Україні. У четвер уряд на своєму засіданні ухвалив рішення про спрямування на проведення офіційних заходів з нагоди інавгурації 4,3 млн. гривень (811 тис. доларів). За словами в. о. Міністра юстиції Олександра Лавриновича, гроші взято з резервного фонду державного бюджету. 2 мільйони гривень (377 тис. доларів) одержить Міністерство культури, 1,7 млн. гривень (320 тис. доларів) — Державне управління справами, ще 600 тис. гривень (113 тис. доларів) — Державний комітет телебачення і радіомовлення.

На засіданні Кабміну створено також організаційний комітет із забезпечення проведення заходів, пов'язаних з інавгурацією. Його очолили виконувач обов'язків Прем'єр-міністра Микола Азаров та заступник Голови Верховної Ради і керівник виборчого штабу кандидата у Президенти, лідер блоку партій «Наша Україна» Олександр Зінченко. Вони мають розробити план заходів і святкового прийому від імені Президента з нагоди інавгурації.

Організатори кажуть, що вперше офіційні заходи передбачають спілкування з киянами та гостями столиці на майдані Незалежності. А ще обіцяють влаштувати інавгурацію, якої Україна ще не бачила. Для цього, зокрема, до Києва з музеїв Швеції і Польщі привезли навіть реліквії — булаву та прапор Богдана Хмельницького, до котрих без рукавичок і доторкатися заборонено. Та й робити це можуть лише співробітники музею. Кажуть, що з реліквіями вступ нового Президента на посаду має виглядати ще значуще.

Щоправда, досі не повідомлялося про вартість заходів. Тепер відомо, що нова-стара влада виверне кишені платників податків, яких чомусь знову ніхто не запитав, чи вони готові, а ще більше — чи згодні на такі витрати.

Що, власне, станеться? Обраний 52 відсотками голосів виборців народний Президент вступає на посаду в бідній країні, де прожитковий мінімум становить 432 гривні. 70 гривень днями до нього додалося рішенням Верховної Ради. Щоправда, до пуття ніхто не знає, з якої статті доходу новий уряд їх доплачуватиме. Ми без докорів сумління упродовж усієї нашої незалежності мало не з усього світу приймаємо гуманітарну допомогу. Той-таки світ усиновлює наших сиріт, бо ми неспроможні забезпечити їм елементарні умови для проживання. Ми досі простягуємо руку за подаянням для хворих чорнобильців, бо не маємо їх чим лікувати. У нас нишпорять у контейнерах зі сміттям пенсіонери, а висококласні вояки за тисячу доларів заробітку на місяць змушені їхати на чужі війни, бо влада неспроможна забезпечити їх пристойною зарплатнею, на яку вони могли б купити собі квартири.

Ну чому вся наша історія — з лестощами начальству, кінофільмами на зразок «Дорогий Микита Сергійович», навішуванням їм «іконостасів» на груди — так невідворотно повторюється? Можливо, тому, що ми вийшли ще з тих часів. Тож малі б пам'ятати. А ні, то бодай іміджмейкери могли б натякнути, що таке вже було. Ну принаймні порадити не вдавати лізти за грішми в нашу кишеню. На жаль, нічого нового...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Замислитися про вічне

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим Борис Дейч виступив зі зверненням до кримчан. У зверненні, зокрема, сказано: «У святкові дні на мою адресу надходили звернення керівників промислових підприємств, вищих навчальних закладів, підприємців і бізнесменів, мешканців столиці та інших міст і районів автономії, в яких було висловлено занепокоєність з приводу нескінченних мітингів і різних масових політичних шоу. Кримчани втомилися від усього цього і щиро бажали провести новорічні та різдвяні свята в колі родини і друзів.

Такі настрої цілком зрозумілі та пояснені. Життя звичайної людини не може бути обмежено лише рамками нескінченної боротьби за незалежно зрозумілі політичні цілі та гасла. Більшості наших людей ближчі та зрозуміліші інші цінності: робота, навчання, звичайні земні турботи.

Завдання органів влади саме і полягає в тому, щоб створити людям нормальні умови для повсякденного життя, а не відволікати їхню енергію на безплідні мітинги.

Йдеться не про обмеження громадянських прав і свобод, а про прояв елементарної політичної культури і поваги до суспільного порядку.

У новому році всіх нас чекає напружена робота з нарощування темпів економічного зростання, наповнюваності кримського бюджету для виконання взятих зобов'язань із соціальної захищеності кримчан. А для цього нам потрібно зберегти політичну стабільність, громадянський мир і міжнаціональну злагоду».

Потім Борис Дейч наголосив, що «світле свято Різдва надало всім нам гарну можливість замислитися про вічне — любов до ближнього, турботу про дітей, про здатність людини прощати і творити добро».

Далі він закликав усіх кримчан використати таку можливість на благо Криму, на благо України і кожного її громадянина. Він також закликав усіх відкинути гіркоту політичних розчарувань, надмірних пристрастей і замислитися про те, як нам жити далі, як зробити це життя щасливим і гідним людського призначення.

На закінчення Борис Дейч підкреслив, що найпростіший рецепт цього — «дружна спільна робота в ім'я нашого спільного майбутнього, в якому не повинно бути місця політичним чварам і зведенню рахунків одне з одним».

Тому голова ВР АРК звернувся до всіх прихильників і супротивників, соратників і співчуваючих, спостерігачів і учасників зробити все від них залежне, щоб новорічні та різдвяні свята, які минули, стали любов'ю, вірою і надією на краще майбутнє.

Показуха для Президента

РЕПЛІКА

Наприкінці жовтня 2004 року в Чернігові на фасаді головного дитячого медичного закладу Придесення з'явилася вивіска з написом: «Обласна дитяча лікарня капітально відремонтована за сприяння Президента України Леоніда Даниловича Кучми». Сам глава держави 29 жовтня взяв участь в урочистому відкритті оновленого шестиповерхового комплексу охорони здоров'я дітлахів. І справді, під його приїзд буквально за кілька місяців у лікарні виконано дуже значний обсяг робіт: суттєво дооснащено новітнім обладнанням медкабінети, замінено меблі, дитячі ліжка, вікна, двері, сантехніку. Усе перефарбовано, побілено. Фактично це був будівельний майданчик №1 в обласному центрі.

Але... минули вже й новорічні свята, а у медичному закладі й досі панує тиша. На четвертій сесії Чернігівської обласної ради сенсаційно прозвучала заява головного лікаря обласної дитячої лікарні, заслуженого лікаря України Олександра Карети, який повідомив: його колектив не може розпочати роботу в оновленому приміщенні, оскільки ще навіть не створено комісію для прийняття об'єкта.

(Закінчення на 4-й стор.).

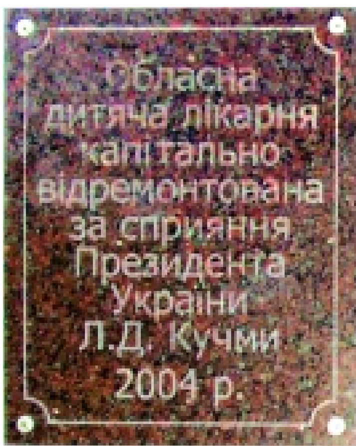

Фото автора.

На знімках: меморіальна дошка на дитячій лікарні; лікарня без пацієнтів.

Привабливо і змістовно

На пресовому ринку на повний голос заявили про себе одразу два видання: «Пенсійний кур'єр» та «Вісник Пенсійного фонду України». Наклад «ПК» становить майже 270 тисяч примірників. Це дуже солідно для вітчизняного інформаційного простору.

Першопричиною такого читацького інтересу є зміст часопису. Наприклад, «Методичні рекомендації по бухгалтерському обліку основних операцій недержавних пенсійних фондів» («Пенсійний кур'єр», № 1 (87) за 3.01.2005 р.) є чудовим орієнтиром для підприємців, власне усіх, хто належить до ділових людей. Зауважимо, що подібні рекомендації мають прикладний характер, оскільки ґрунтуються на солідній законодавчій основі.

Серед авторів видання: голова Пенсійного фонду Борис Зайчук, провідні фахівці цієї установи, регіональних відділень, юристи-практики, науковці.

Цим також відзначається і «Вісник Пенсійного фонду України». До того ж тут, окрім методологічних порад, є матеріали на актуальні суспільно-політичні теми. Порушується, наприклад, проблема житлово-комунального господарства, сільської глибинки тощо.

Якщо додати, що обидва видання послуговуються сучасною пресовою графікою та повнокольоровим друком, то можна зрозуміти причини популярності "Пенсійного кур'єра" та «Вісника Пенсійного фонду України».

НОВАЦІЇ

Бізнес починається з гіда

Екскурсоводів для туристичної галузі Прикарпаття відтепер готуватиме обласний науково-методичний центр. Після навчання тут на спеціальних курсах слухачі мають скласти іспит перед акредитаційною комісією, створеною при обласному управлінні туризму, і лише тоді отримають дозвіл на цю діяльність.

Екскурсовод, кажуть в управлінні туризму, має досконало знати краєзнавство і, головне, бути нейтральною людиною, не трактувати історичні чи культурні події однобічно, зважати на національні почуття туристів. Добре також, щоб він володів іноземними мовами, найперше російською, німецькою чи польською, бо саме таких туристів приїжджає на Прикарпаття найбільше. Вища освіта для гіда наразі не обов'язкова, але в Інституті туризму Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника вже готуються до відкриття кафедри краєзнавства з орієнтацією на майбутніх екскурсоводів.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

РЕПОРТАЖ

У пошуках снігу

Травичка зеленіє, сонечко блищить. Півні за вікном співають. Під ногами болото. На календарі — січень. Але повірити важко.

Ми приїхали до Прикарпаття кататися на лижах і санках. На жаль, у ті дні можна було грати лише в хокей на траві. Принаймні у невеликому містечку Яремча, де ми зупинилися у гостинному дворі. Багато хто з місцевих жителів займаються готельним бізнесом. Хто офіційно, як приватні підприємці, про що свідчить вивіска на фасаді будинків «Зелений туризм», хто самостійно, без завірених у місцевій владі дозволів, приймаючи у себе в хаті охочих до зимових пригод.

Влаштуватися на ночівлю з харчуванням і зручностями в дворі можна гривень за 60—80 на день. Ціни за місцевий «європейський» сервіс на гостинному дворі (опалення, гаряча вода, сучасний інтер'єр апартаментів), мабуть, навіть вище за європейські норми — 25 доларів на день з людини. Сніданок, обід і вечеря оплачуються окремо. Як і всі інші послуги в будинку — сауна, різдвяна вечеря з 12 страв тощо. Очевидно, на формування місцевої цінової політики впливув сніг. Точніше, його відсутність. Господарі намагаються компенсувати збитки весняної зими за рахунок нечисленних відпочивальників.

Чесно кажучи, сільтаву, без снігу, Яремчу складно назвати курортом. Крім декількох колиб і кафе з цінами, що «кусаються», і неназ'язливим обслуговуванням тут розважитися немає де. Залишається дихати повітрям і оглядати місцеві визначні пам'ятки: скелі Довбуша, водоспад на річці Прут, базарчики з виробами народних умільців. У місцевому лісі ми знайшли острівці снігу і... співаючих птахів. Замучила ностальгія за традиційними атрибутами зимового відпочинку і ми вирушили їх шукати. Сніг знайшли у Ворохті, за 30 км від місця нашої дислокації. Щоправда, того дня працював лише маленький підйомник (великий був закритий через сильний вітер), покататися і вивалятися з ніг до голови в мокрих кристалах все-таки вдалося. Ура!

Фото Ольги ВАУЛІНОЇ.

За день зими ми віддали майже 100 гривень на трьох: прокат старих лиж — 20 грн., санчат — 10 грн., підйомник — 2 грн., маршрутка — 3 грн. туди і чомусь 5 — назад. Таксист за рейс від Ворохти до Яремчі запросив 70 грн. Ці ціни на лижний сервіс на інших прикарпатських трасах або відповідають ворохтянським, або на 10—20 грн. вище (якщо йдеться про прокат спорядження).

Повернулися у весняну Яремчу. На її вулицях люди з лижами, котрі спустилися з віддалених від її гір Яблуниці і Паляниці (Буковель), сприймалися як прибульці. І справді, у наших міграціях Прикарпаттям було щось містичне казкове — за один день можна було побувати в гостях у зими і повернутися в ранню весну.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: «Ура! Я сніг знайшов!»

ДИВА, ТА Й ГОДІ!

Живіть довго!

Доктор знаменитого Оксфордського університету Орбі Грей стверджує, що старіння організму людини є феноменом, який піддається коректуванню. «Я стверджую, що ми дуже близькі до прориву завдяки нашому проектові. Адже його мета — навчитися запобігати старості й лікувати її», — зазначив учений. Він гадає, що через десять років удасться уповільнювати старіння мишей, а ще через десять — настане черга людини. «Коли це відбудеться, люди перестануть марніти, слабшати, залежати від вікових чинників і, зрештою, вмирати від наслідків хвороб, що збільшуються і прогресують з роками. Звичайно, люди продовжуватимуть вмирати: на дорогах під колесами авто, від укусів змії, від нової форми застуди... Але не від дряхлості, як більшість із нас нині», — запевняє Грей.

Найкращий твір мистецтва XX століття — пісуар...

...з автографом французького художника-концептуаліста Марселя Дюшана. Цей шокуючий результат отриманошляхом опитування 500 найвідоміших британських художників, торговців творами мистецтва і представників музеїв. У 1917 році Марсель Дюшан, прагнучи довести, що будь-який предмет може стати твором мистецтва, заявився на художню виставку в Нью-Йорку з пісуаром під пахвою. Це спричинило страшенний скандал, що посприяв рекламі цього «творіння». Нині білий порцеляновий виріб із чорним автографом і романтичною назвою «Фонтан» оцінюють на ринку в 2,5 мільйона доларів.

Йому ж боляче!

В Японії створили першого робота із загостреною системою відчуття дотику. Людиноподібна машина на ім'я «Робові-2Ес» узгоджує свої відповіді та жести із звертанням до нього людини й здатна спілкуватися з людьми на рівні 3—4-річної дитини. Наприклад, на занадто міцне рукостискання робот жалібно відповідає: «Боляче!». І ображено відхоплює руку. Якщо ж потиск помірний, то «Робові» пропонує стати друзями й усім своїм виглядом демонструє прихильність. Його розробники сподіваються, що їх з усіх поглядів зворушливий витвір здобуде ніжну любов дітей і старих.

Ласий шматочок — метро

У місті Шеньчжені на півдні Китаю злочинці обікрали споруджувану станцію метро «Гоуугнюань». Близько двадцяти озброєних людей увірвалися на станцію і винесли геть усе, що можна було винести, повідомляє гонконгська газета «Мінпао». «Вони навіть поцупили ескалатор і шість мармурових колон», — поскаржився газеті один із робітників. За його словами, грабіжники навідувалися на будівництво двічі — вранці й у другій половині дня, бо не змогли забрати все за одним разом. Станцію мали відкрити 28 грудня, але тепер урочисту церемонію відкладено на невизначений час.

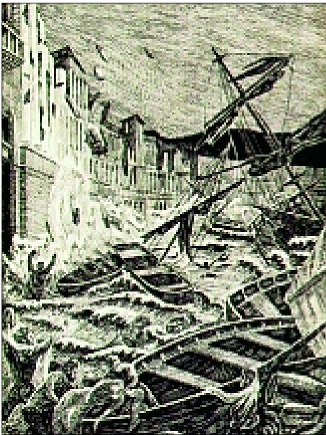
Дарія ГОРСЬКА

(за матеріалами інформаційних агентств та інтернет-видань).

ТЕОРІЇ. ГІПОТЕЗИ. ВЕРСІЇ

Хвилі в бухті

Природна катастрофа, що сталася в Індійському океані, вразила уяву всього людства. Деякі називають її наймогутнішим природним катаклізмом в історії людства. Насправді землетрус силою 8,9 бала, що став причиною гігантської руйнівної хвилі, яка обрушилася на узбережжя країн Південно-Східної та Південної Азії і досягла східних берегів Африки, — явище хоч і рідкісне, але не унікальне. А параметри хвилі (її висота сягала 10 метрів) далеко не рекордні. Величезна кількість жертв і колосальні руйнування пояснюються тим, що водяний вал упав на густонаселені райони, жителі яких не були підготовлені до такого розвитку подій.

Саме явище цунамі старе, як океан. Розповіді очевидців про страшні хвилі передавалися з вуст у вуста, ставали легендами, а пізніше з'явилися і письмові свідчення. Перше цунамі, про яке ми знаємо з історії, знищило місто Амнісос на Криті близько 1400 року до нашої ери. За однією з версій загибель цієї цивілізації відбилася в легенді про Атлантиду. На сьогодні відомо близько 1 000 випадків цунамі, 100 з яких повністю змили з лиця землі прибережні поселення і всю рослинність.

Сам термін запозичений з японської мови. Він утворений з двох ієрогліфів: «цу», що означає «гавань», і «намі» — «велика хвиля». Це поняття дуже точно описує природу явища. Цунамі — океанські хвилі великої довжини, що виникають під час сильних підводних і прибережних землетрусів або внаслідок вулканічних вивержень. Через деформацію ділянок дна стовп води, що спирається на них, також зміщується, утворюючи хвилю. Її висота коливається від 1 до 5 метрів. Біля узбережжя вона може досягати 10—20 м, а в бухтах — понад 50.

Основна зона поширення цунамі — Тихий океан. Він оперезаний великим вогненним кільцем, з яким пов'язана основна маса землетрусів та вулканічних вивержень. Одне з найсильніших в історії цунамі обрушилося на Японію 15 червня 1896 р. Висота хвилі сягала 35 м. Загинуло 27 тисяч осіб, усі прибережні міста і села, що розтяглися на 800 км, припинили існування.

14 квітня 1923 року в Камчатській затоці стався сильний землетрус. Через 15—20 хвилин після струсу землі до берегів затоки підійшла хвиля. На узбережжі було повністю зруйноване два рибозаводи, постраждали будівлі на Дембієвській косі та в селищі Усть-Камчатськ, розташованому ближче до гирла річки Камчатки. За 50 кілометрів на південний захід від селища спостерігалася максимальна висота підйому води на узбережжя — вона дорівнювала 20—30 метрам.

5 листопада 1952 року за 200 кілометрів на південний схід від Петропавловська-Камчатського стався підводний землетрус. Через 18—42 хвилини після цього до узбережжя Камчатки підійшли хвилі цунамі, висота яких становила 10—15 метрів. Цунамі завдало великої шкоди колишнім селищам Семлячики, Кроноки, Наличево. Халактирка. На острові Парамушир майже повністю змило місто Северо-Курильськ.

В Європі гігантські хвилі набагато рідкісніші явища, ніж на Тихоокеанському узбережжі. Найвідомішими катастрофами такого роду були цунамі, що виникли під час землетрусів у Лісабоні 1755 року та в Мессіні (Сицилія) 1908-го.

Менш відомі, але не менш руйнівні цунамі в Індійському океані. Велика катастрофа сталася в ніч з 26 на 27 серпня 1883 р., коли в Зондській протоці між островами Ява і Суматра вибухнув вулкан Кракатау. Через півгодини на береги Яви і Суматри обрушилися хвилі до 40 метрів заввишки. Вони зруйнували 300 міст і сіл, поглинули 36000 чоловік.

Далеко не кожен підводний землетрус супроводжується цунамі. Цунамігенним (таким, що породжує катастрофічну хвилю) може бути тільки землетрус із неглибоко розташованим вогнищем. Сила підземного поштовху, звичайно, важлива, але щоб викликати цунамі, поштовх має зробити скид ділянок морського дна. Іншими словами, якщо вогнище землетрусу лежить неглибоко під дном океану (10—60 км), а землетрус великої сили (більш як 7,8 бала за шкалою Ріхтера), то виникнення цунамі майже неминуче. Якщо ж магнітуда менша шести, то ймовірність цунамі близька до нуля.

У відкритому океані цунамі поширюються зі швидкістю до 1000 кілометрів на годину. Але там вони дуже положисті, тому що довжина хвилі (відстань між гребенями) досягає 100—300 кілометрів, а висота від підошви до вершини — лише кілька метрів, і тому не страшні для судноплавства. При виході хвиль на мілководдя, поблизу берегової лінії, їх швидкість різко зменшується до 50—100 кілометрів на годину, а висота збільшується. При березі цунамі можуть досягати декількох десятків метрів. Найвищі хвилі, до 30—40 метрів, утворюються біля крутих берегів, у клиноподібних бухтах та коло мисів, що виступають далеко в океан. Райони узбережжя з закритими бухтами менш небезпечні.

До речі, за деякими повідомленнями, під час недавнього цунамі на території Шрі-Ланки не загинула жодна дика тварина з тих, що населяють узбережжя. Слони, леопарди і навіть кролі заздалегідь залишили зону лиха, що, на думку вчених, свідчить про наявність у них чуття небезпеки, яке дало змогу їм вчасно сховатися. Гігантські хвилі проникли в глиб країни на відстань трьох кілометрів, накривши частину національного парку Яла, де живе найчисленніша популяція слонів і леопардів. Але на той час, коли стихія розбушувалася, він був фактично порожній.

Артем ДМИТРЕНКО.

На знімках: цунамі на японській гравюрі XVIII століття; у Калькутті, 1857 р.; у Мессіні, 1908 р.; супутниковий знімок узбережжя Шрі-Ланки в районі міста Кулутара в момент катастрофи.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Заява депутатської фракції партії «Єдина Україна»

Український народ зробив свій вибір, обравши Президентом України Віктора Андрійовича Ющенка.

Реалізація задекларованої ним стратегії радикальних політичних та соціально-економічних змін потребуватиме насамперед чіткої взаємодії законодавчої та виконавчої гілок влади. Саме тому Президенту України необхідна підтримка стабільної більшості депутатів Верховної Ради України.

Український народ обрав новий шлях розвитку країни. Це шлях побудови прозорої, демократичної та ефективної влади, яка підконтрольна суспільству. Виходячи з цього, ми не вважаємо за можливе створення парламентської більшості шляхом роздачі квот фракціям на посади в уряді, центральних органах виконавчої влади та місцевих адміністраціях. Таке квотування в нинішніх умовах — це повернення до корупції.

Парламентська фракція та партія «Єдина Україна» відстоюватимуть професійний принцип формування виконавчої влади. Політичні сили можуть пропонувати свої кандидатури на відповідні посади. Рішення щодо призначення посадовців повинен приймати Президент України згідно з наданими йому Конституцією повноваженнь та керуючись передусім професійними і моральними якостями кандидатів, їх громадською позицією.

На нашу думку, державні посади не мають права обіймати особи, заплямовані корупційними та антиконституційними діяннями, або ті, хто працює на інтереси бізнес-корпорацій. Необхідно відділити політику від бізнесу і рішуче розірвати зв'язок влади та капіталу.

Ми також наполягаємо на тому, що жодна парламентська фракція не може і не повинна претендувати на роль «золотої акції» в складі більшості та використовувати таке положення задля задоволення вузьких економічних або політичних інтересів. Вважатимемо будь-які спроби такого тиску політичним шантажем, неприпустимим для цивілізованої парламентської демократії.

Тільки чесні люди у владі здатні вже в цьому році забезпечити громадянам України добробут та справедливий соціальний захист.

Богдан ГУБСЬКИЙ, **керівник фракції партії «Єдина Україна», народний депутат України.**

Добрий вечір на Мелані

(Початок на 1-й стор.).

Тут можна побачити не тільки львівську «діаспору» у столиці, а й «автохтонних» львів'ян — артистів, письменників, депутатів обради, посадовців, бізнесменів — усіх, хто хоче показати стольному граду, що Львів хоч і менше місто, а гонором не поступиться.

Учасники народного дійства, виконавці обрядів — Державний гуцульський ансамбль пісні і танцю, театр «Не журись», Львівський театр ім. Леся Курбаса, гурт «Коралі» віншували гостей не тільки старовинними колядками та щедрівками. Деякі з них відступали від «класики», відгукуючись на актуальні події. Бо як, наприклад, обійтися без «Нас багато — нас не подолати», коли саме життя вимагає такої «редакції»?

— Де коза ходить, там жито родить!
Де не буває, там вилягає...
Де коза — ногою, там жито — копою!
Де коза рогом, там жито — стогом!

Доки лунали традиційні та перероблені на новий лад обрядові пісні, ми також гав не ловили. Жито — житом, а нам своє робить: за нинішню передплату друзям «ГУ» дякували і майбутнім «врожаєм» заручитися. Начальник Львівської залізниці Богдан Піх, якого ми відірвали від товариства у прямому значенні цього слова, пообіцяв, що і далі «Голос України» буде «копою», а голова обради Михайло Сендак підтвердив, що й надалі наша газета на Львівщині «стогом» держатиме передплату. Одне слово, Щедрий вечір на те і щедрий, щоб обіцяти і слова свого тримати. Інакше коза заведе не туди, куди треба християнській душі...

На свято Меланки завітала і родина Ющенків: сам Віктор Андрійович, дружина Катерина, її мама, сестра і маленькі доньки — Софійка та Христинка. Глава великого сімейства розповів журналістам, як проходили різдвяні свята у роки його дитинства. «Всі родичі святкували і ходили одне до одного на кутю. Це було чарівне і святе дійство... Я умів і колядувати, і щедрувати. Бувало, мама розбудить вранці і просить, щоб я пішов посзсівати до родичів».

Віктор Ющенко зізнався, що зароблені колядою та щедрівками міяки були перше, що він «почав у своєму житті рахувати». Проте вже тоді йому довелося зазнавати «провокацій» з боку старшого брата. Той казав йому, що жовті копійки — це золото, а білі — срібло, і забирав білі, як «меншовартісні», собі. Ось так гартується опозиційний дух, якщо навіть «домашні олігархи» кругом пальця обводять!

На запитання, чи вміють колядувати його діти, Віктор Андрійович відповів ділом: попросив Софійку «зробити перед журналістами «творчий звіт» — заспівати улюблену колядку. Щоправда, менша Христинка, вочевидь успадкувавши характер дядька Петра, хотіла «рекетнути» сестричку, але батько заступився.

Організатори свята подарували Вікторові Ющенку символічну гетьманську булаву, а він у відповідь подякував львів'янам за гостинність та побажав усім присутнім злагоди й добра.

Старий Новий рік в Українському домі зустрічали також «помаранчеві» співаки Руслана Лижичко та Святослав Вакарчук. Причому не як запрошені артисти, а корінні львів'яни.

— Щедрий вечір, добрий вечір, Добрим людям на сей вечір...

І на цілий рік! Щоб так співалося, танцювалося, робилося, зароблялося і жилося, як бажають ці маленькі янголятка.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Обриси майбутніх перемін

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Країна поступово втягується у робочий ритм після новорічних і різдвяних свят. Щоправда, все ще зі старим главою держави. Попри підбиті підсумки повторного голосування 26 грудня, інавгурація нового президента відкладається на невизначений термін. Як і формування нового складу уряду. Команда претендента на високе крісло Віктора Януковича дзеркально повторює кроки своїх опонентів. Щоправда, докази порушень виборчого законодавства під час голосування 26 грудня передати у вищу судову інстанцію не поспішала.

Схоже, Віктор Ющенко і його соратники потрапили у власну правову пастку. Адже саме вони були авторами закону «Про особливості застосування Закону України «Про вибори Президента України»...». Нагадаємо: термін оскарження рішення Центральної виборчої комісії про визнання переможцем президентських перегонів Віктора Ющенка закінчується у понеділок близько опівночі. А ще п'ять днів надається Верховному Суду для розгляду скарги по суті.

Власне, саме тому парламент змушений продовжити свою роботу ще на тиждень. Адже нинішня сесія мала закінчитися вчора. Однак країна не може залишатися без влади, як це було, скажімо, на початку грудня минулого року. А тому законодавці продовжують контролювати процеси, які відбуваються в Україні. Зокрема, вони пильно стежать за процесами приватизації. І немає сумніву: деяким гарячим прихильникам прискореної «прихватизації» ще доведеться відповідати за законом за свої неправедні дії. Водночас народні обранці дружно нагадали Леоніду Кучмі, що його епоха закінчилися. Парламент подолав вето глави держави на низку законодавчих актів. У тому числі на новий прожитковий мінімум, який цього року дорівнюватиме 423 гривням.

Готується до нових змін й регіональна еліта. Деякі голови обласних державних адміністрацій подали у відставку, не чекаючи вступу на посаду нового Президента України. Дехто успішно перекочував у крісло голови обласної ради. А дехто організовує місцеву еліту з метою захисту власного крісла. Хоча, з огляду на поведінку, особливо після 26 грудня, мали б першими поступитися своїми посадами новим людям. Водночас це свідчить про необхідність зміни законодавства про місцеве самоврядування, розширення повноважень самоврядних громад. А державна виконавча влада, яку уособлювали тамтешні керівники, нарешті повинна виконувати функції нагляду за дотриманням Конституції і прав людини в областях.

Цебто йдеться про те, що парламент недарємно запропонував внести зміни до Конституції щодо місцевого самоврядування. Бо, як відомо, «короля грає оточення», зокрема й регіональне. Отож новий глава держави передусім повинен про це пам'ятати.

Власне, минулий тиждень поставив чимало запитань. У тому числі щодо майбутнього уряду і його керівника. Адже йдеться, не виключено, про майбутнього ключового гравця на політичній арені держави.

Володимир КОРОЛЮК.

У НОМЕР

Шевченко проти Роналдіньо

Футбол. 15 лютого в Барселоні з ініціативи ФІФА та Азійської конфедерації відбудеться благодійний матч з участю «зірок», кошти від якого використають на підтримку жертв цунамі та їхніх родин.

Плановано, що одну з команд на поле виведе найкращий футболіст-2004 за версією ФІФА, нападник збірної Бразилії та каталонської «Барселони» Роналдіньо. Цим складом керуватимуть Карлос Альберто Парейра (Бразилія) та Франк Райкаард (Нідерланди).

Капітаном іншої зіркової збірної, найімовірніше, стане володар «Золотого м'яча-2004» (найкращому футболісту Європи) за версією «Франс футбол» Андрій Шевченко (Україна, ФК «Мілан»). Імена наставників цього колективу — Марчелло Ліппі (Італія) та Арсен Венгер (Франція). Федерації футболу Австрії, Туреччини, Індії, Німеччини, Австралії, Іспанії, Греції, Португалії оперативно повідомили, що підтримують благодійницький матч у Барселоні. Не забаряться вчинити так само й інші національні футбольні штаби.

З УЄФА надійшло повідомлення про направлення півтора мільйона доларів до фонду солідарності, створеного ФІФА, і такої само суми — до Міжнародного комітету Червоного Хреста.

Контрольні поєдинки

Як відомо, експериментальний склад київського «Динамо» наступного тижня долучиться до розіграшу Кубка чемпіонів Співдружності (Москва). Готуючись до цієї події, динамівці в манежі на своїй заміській базі перемогли київську «Оболонь» — 3:0 (Дедечко, 1, Кругляк, 60, Брушко,90).

«Динамо»: Копил, Хацкевич (Прошин, 65), Амісулашвілі, Ярмаш, Допилка, Дмитрулін, Мандзюк, Гусін (Кіцута, 65), Дедечко (Брушко, 73), Жуніор (Чипілов, 58), Главіна (Кругляк, 58).

«Оболонь»: Романенко (Сухина, 46), Стоян, Конюшенко (Чуприна, 61), Нивинський, Кутас, Назарук (Міщенко, 67), Кобзар (Іващенко, 46), Наконечний, Мазуренко (Крохмаль, 67), Гребенюк, Терещенко (Коробкін, 61).

А юнацька збірна України (гравці 1987 року народження) вже сьогодні матчем проти збірної Китаю (12.00) розпочне виступи на Міжнародному турнірі пам'яті Валентина Гранаткіна у столиці Росії. Нагадаємо, що вісім збірних поділено на дві групи. Українські юнаки потрапили до групи «А». В понеділок наші хлопці зіграють з командою Литви (15.00), а наступного дня — Білорусі (14.00). До іншого квартету ввійшли збірні Польщі, Латвії, Ірану та Росії.

Напередодні від'їзду наша команда зіграла товариський матч з ЦСКА (Київ) — 0:0. І після цього тренер Анатолій Бузнік назвав склад, який і вирушив до Москви: **воротарі** — Рибка Олександр («Динамо»), Чуваєв Олег («Ворскла-Нафтогаз»); **оборонці** — Воронін Сергій, Олищук Вадим, Циколія Іраклій, Ремезовський Олексій (усі — «Динамо»), Назаренко Дмитро («Донбас»); **півоборонці** — Демиденко Євген, Скепський Денис, Ксьонз Павло (всі — «Динамо»), Пісоцький Євген, Цимбал Михайло (обидва — «Металург», Запоріжжя), Іванов В'ячеслав («Шахтар»), Короєв Олександр («Чорноморець»), Черпаков Юрій («Металург», Донецьк); **нападники** — Заневський Руслан («Шахтар»), Соловйов Андрій («Металург», Донецьк), Чичиков Олексій («Ворскла-Нафтогаз»).

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

До ЄС кроком руш!

Європарламент ухвалив резолюцію про можливість вступу України до Європейського союзу. Депутати проголосували за перегляд Плану дій Україна—ЄС, який досі передбачав лише європейську політику сусідства України, а також за підтримку надання її статусу держави з ринковою економікою, членство у СОТ. Крім того, Європарламент закликав Раду ЄС і Єврокомісію розпочати з Україною переговори про спрощення візового режиму щодо неї.

У грудні минулого року Рада ЄС уже ухвалила План дій Україна—ЄС на найближчі три роки, але вирішила передати його Раді зі співробітництва з Україною лише після оголошення результатів переголосування другого туру виборів Президента України.

Отож у нас є нагода одержати статус країни з ринковою економікою. Депутати Європарламенту звернулися до Ради ЄС і Єврокомісії з проханням ясно означити Україні перспективи її євроінтеграції. А також переглянути інші форми асоціації з нею з можливим приєднанням до спільноти. У такий спосіб ЄС відповідає на «продемонстроване прагнення переважної більшості українського народу». План дій передбачає, зокрема, спільні заходи з наближення законів України до стандартів ЄС, дотримання прав людини, запровадження ринкової економіки, стабільного її розвитку. Крім цього, Європарламент закликав країни-учасниці всіляко сприяти та допомагати Україні, в тому числі й фінансово.

Нинішній Президент Ради ЄС Жан-Клод Юнкер, прем'єр-міністр Люксембургу, країни, яка головує в ЄС, оголосив, що у другій половині року планувано також провести саміт Україна—ЄС, котрий має відбутися уже за британського головування в ЄС. Він заявив, що під його головуванням Європарламент працюватиме над підготовкою саміту, а також наголосив, що ЄС має встановити «близькі відносини з новим Президентом України, зокрема в контексті запровадження європейської політики сусідства, бо це в наших інтересах — мати стабільного та успішного сусіда — Україну з міцною демократією, Україну, котра стала на шлях модернізації».

Одне слово — мільйон компліментів. З'ясовується, не так усе й погано в нашій Україні, якщо європейська спільнота за один день переглянула власні ж принципові рішення, а також питання, на які досі було накладено табу: розмови навіть про асоційоване членство тут вважалися мало не крамолою. А вже що українська економіка може бодай претендувати на те, що вона працює в ринкових умовах, то годі було й думати. Одержавши від Європарламенту статус держави з ринковою економікою, Україна справді має непогані перспективи для її розвитку. З допомогою європейської спільноти. Щоправда, ЄС ще й сам не може розібратися з економіками десяти нових членів. Але гуртом, кажуть в Україні, й батька добре бити.

Тим часом ЄС подобрішав і готовий задовольнити не лише Україну, а й США та Росію, в політиці щодо яких останнім часом з'явився холодок. Особливо непокоїть «незадовільний» стан відносин зі стратегічним партнером Євросоюзу — Російською Федерацією, котра відіграє важливу роль у забезпеченні безпеки та європейської стабільності. Жан-Клод Юнкер пообіцяв зробити все можливе, щоб, не відмовляючись від суті вимог ЄС, ситуацію поліпшити.

Європейська сторона покладає надії на те, що це вдасться здійснити під час зустрічі на найвищому рівні ЄС—Росія 10 травня у Москві. Тут передбачається ухвалити збалансований пакет заходів зі створення чотирьох спільних з Росією просторів, про що рішення було прийнято ще 2003 року. Ці заходи, за словами Юнкера, базуються на спільних цінностях та інтересах, котрі сторони поділяють.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Показуха для Президента

РЕПЛІКА

(Початок на 3-й стор.).

— А без її вердикту дуже ризиковано справляти вхідчини, — зазначив він. — Вентиляція не працює. У кількох місцях протекла відремонтована покрівля. Демонтовано й не відновлено систему пожежної сигналізації та пожежогасіння. Виходять із ладу нові електроприлади.

З Олександром Панасовичем ми зустрілися згодом біля лікарні. Ремонтники так поспішали, що вже через два місяці їхні огріхи «милують» зір — фарба на фасаді облущилася! У самому приміщенні мені показали санвузли, які вже протікають. Встановлені євровікна не пропускають повітря, а вентиляція не працює. Головлікар ознайомив з листом голови правління ВАТ «ПМК-210» Л. Сороновича, який повідомляє, що «в обласній дитячій лікарні виконувалися роботи з поточного, а не капітального ремонту приміщень, і тому комісія для приймання в експлуатацію об'єкта ні робоча, ні державна приймальна не призначалась».

Головний виконавець ремонтних робіт пояснив нам свою позицію так:

— Якби ми робили капітальний ремонт, то почали б з виготовлення проектно-кошторисної документації. На це пішло б не менш як півроку. А ми почали наводити порядок у лікарні «з колес» у квітні. З нами й досі за всі роботи не розрахувалися!

— Але ж на фасаді є напис про капітальний ремонт лікарні, — зауважуємо.

— Так цю ж вивіску не ми встановлювали...

Одне слово, багато хто докладав зусиль, щоб прискорити оновлення дитячої лікарні, але після спільної толоки залишилось чимало нерозв'язаних проблемних питань! Здавалося б, вони несуттєві для функціонування медзакладу, де працюють 800 фахівців і лікується одночасно більш як 530 хворих.

Та насправді не так усе просто. Експлуатувати оновлене приміщення без технічної документації з електрообладнання, на постачання кисню, виконавчих схем силового обладнання, освітлення, протоколів опробування опору ізоляції електромереж, контурів заземлення, схем телефонних ліній, електропостачання в електрощитових просто небезпечно. До речі, лише на монтаж систем пожежної сигналізації та пожежогасіння необхідно 300-500 тисяч гривень.

Хоч як це прикро, лікарня не отримала обіцяні під час урочистостей «відкриття» реанімобіль «Рено», цифровий рентген-апарат.

На жаль, добру справу не доведено до кінця. А треба. Бо вона все-таки робилася не стільки для Л. Кучми, як для тисяч дітей, котрі через показуху змушені тулитися-лікуватися у пристосованих приміщеннях.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

На знімку: фасад з облущеною фарбою.

Стиль від «Корнета»

Білим прапором з боку влади завершилося протистояння між господарями міста і господарями міського пасажирського транспорту: власники херсонських маршруток, які самовільно підвищили плату за проїзд, змусили міськвиконком заднім числом погодитися

— Якби ціна була старою, від нас нічого не залишилося б: за останні півроку кількість транспорту скоротилася на тридцять відсотків, — каже директор автотранспортного підприємства «Корнет-Стиль» Віталій Клітний. — Адже тарифи не змінювалися з 1999 року, а вартість палива, запчастин значно підвищилася. Останнім часом навіть самі пасажири, що сідали в маршрутку, цікавилися: проїзд не подорожчав? Перш ніж підвищити вартість, ми не раз подавали до міськвиконкому розрахунки й економічні обгрунтування. Один із найстаріших негромадських міських перевізників — підприємство «Корнет-Стиль» — незабаром відзначить своє десятиліття. На лініях сьогодні працює більше сотні машин. У недалекій перспективі підприємство має намір розширити парк комфортабельними автобусами великої місткості. Чи такий легкий хліб людей, від роботи яких залежить, погодьтеся, життя міста?

— На купівлю машини хазяїн витрачає чималі гроші, а ще пальне, яке постійно підвищується в ціні, ремонт, техогляд. Порахуйте, скільки потрібно, щоб мікроавтобус себе окупив. Якщо хтось думає, що ми тут гроші лопатою загрібаємо, нехай приходить, спробує, — немовби змовившись, розповідають водії Валерій Риба **(на знімку вгорі)**, що на холодному вітрі, весь промаслений, порпається зі своєї газелькою у дворі підприємства, і В'ячеслав Щербина — на запитання журналіста він відповідає прямо з оглядової ями. Співчутливо дивлюся на його чорні руки: чим і як їх можна відмити?

Віддалений від північної окраїни житловий масив з висотних панельок (іменований «на Безрідного» — за назвою головної вулиці), мабуть, найпроблемніший щодо того, як звідсиль дістатися-вибратися? Коли комунальні автобуси наказали довго жити, народ долав відстань за сорок—п'ятдесят хвилин пішки до тролейбусної лінії.

— Звідси починалася наша робота, — Віталій Миколайович оглядає примітивний пейзаж окраїни. — Освоюючи нові маршрути, підлаштовуючись під попит споживача, за свій рахунок доводилося ремонтувати окремі ділянки доріг. Зараз ситуація інша — з приходом міського голови Володимира Сальдо помітно поліпшився стан доріг.

На дошкульному вітрі троє водіїв стоячи п'ють каву з разових стаканчиків — продають її на «розкладці» під балконом на розі будинку. Поряд — бетонний навіс **(на знімку праворуч)**, де теж стоячи за столиком під час зупинки перекушують водії. Тепло одягнена жінка люб'язно пропонує нам почастуватися котлетами, пиріжками.

— Незабаром усе це відбуватиметься цивілізовано, —продовжує директор. Ми оглядаємо майже добудований кам'яний будинок, — тут буде їдальня, кімната для водіїв, диспетчерська.

А поки що черговий диспетчер Володимир Коваленко працює на свіжому повітрі, перебігаючи в холодну погоду від автобуса до автобуса, що очікують відправлення. Автобуси «Корнет-Стилю» обслуговують майже десять маршрутів, доставляючи пасажирів практично в будь-який кінець міста.

— На пропозиції, зауваження пасажирів керівництво реагує неодмінно, — каже Віталій Миколайович. — Номер телефону директора — в кожному салоні на видному місці. Найчастіше виражають своє невдоволення сервісом: водій нечемний, не зупинив, де просили, квиток кондуктор не дав, «і взагалі зупинки у вас не там, де мені потрібно». Зрідка, але все-таки, буває, можна почути і добрі слова.

— Регулярно проводимо інструктажі, бесіди з водіями, як поводитися з пасажирами. Проблема з кадрами полягає в тому, що «просто водія» знайти не проблема, а от хорошого... Але з грубіянами розстаємося без жалю, — продовжує Віталій Миколайович.

До чинників, що підривають «маршрутну» економіку, можна сміло віднести ... «каральні» органи. Працівники міліції, прокуратури, податкової, інших силових структур, пожежники за проїзд не платять. Пільги держава дала, а механізми не передбачила. От і возить їх підприємство просто з ввічливості і законослухняності. Сюди додайте ще сім категорій інших пільговиків, яких «корнети» взяли на себе добровільно. І ні копійки з бюджету не одержують. Просто так (у жодному місті немає, мабуть, такої любові до місцевого самоврядування!) перевозять і депутатів міськради — за спеціальними картками з підписами усіх власників-перевізників. Хоча депутатам треба збирати квитки й одержувати з міської скарбниці гроші на проїзд тільки під час виконання депутатських обов'язків. На пільговиках, вважають водії, недораховують 25 відсотків каси.

Наше «розслідування» з херсонських маршрутів закінчилося дуже несподівано — у кабінеті директора міського будинку для безпритульних. Уже дорогою назад Віталій Миколайович згадав установу, над якою шефствує «Корнет-Стиль» —довелося розвертати і їхати до приміської Степанівки.

— Починалася наша дружба років шість тому, коли учителям зовсім не платили зарплату. За що було добиратися на роботу? От я і попросив корнетівців возити наших учителів і вихователів благодійно, — згадує директор притулку Юрій Тимофієнко.

Традиція тривала до нинішнього року, доки маршрут не передали іншому перевізнику. Але друзями так і залишилися. Завдяки шефам діти мають до кожного свята подарунки, одержують і продукти, і одяг. Постійно підприємство безкоштовно виділяє транспорт для поїздок — діти відвідують у сусідньому Миколаєві зоопарк, аквапарк, подорожують до заповідника «Асканія-Нова», влітку не раз виїжджали на море. Мабуть, багато хто з херсонців, довідавшись про це, змінить свою думку про «безмежні» маршрутки.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Фото Геннадія КАБАЧЕНКА.

Палацам — мир і шана

Палац, що в селищі Старий Розділ на Львівщині, дістався новим власникам. Однак облаштування маєтку — пам'ятки архітектури XVIII—XIX століть розпочалося... з «війни»

*Три роки тому галичани були свідками сенсаційного відкриття. На фасаді колишнього санаторію в селищі Старий Розділ було знайдено оригінали античних скульптур. Їх за радянських часів так забілили вапном, що ніхто й не здогадувався про «родословну» шедеврів із колишнього націоналізованого для потреб трудящих палацу Лянцкоронських. Здогадався лише один чоловік — директор Львівської галереї мистецтв Борис Возницький. З наміром взяти на облік цінності спорожнілого палацу він піднявся до ніш на фасаді, колупнув «гіпс» і ... завмер. А потім був суцільний детектив. Він нічого нікому не сказав, сам перевіз мармурові скульптури до Галереї мистецтв і аж тоді оприлюднив сенсацію. (Про це писала наша газета три роки тому. — **Авт.**)*

Пригадую, у Бориса Григоровича допитувалися тоді, скільки ж коштують античні скульптури і що сталося б з ними, якби палац хтось купив. У тім то й річ, що безцінна мистецька знахідка дісталася б на дурничку новому власникові. Втім, в інтер'єрі палацу ще залишилася дещиця із колекції Антона-Карла Лянцкоронського, який 1884 року виїжджав у наукову експедицію до Малої Азії для пошуків і вивчення грецької старовини. Саме тоді до Роздольського палацу потрапили зразки античної скульптури. А що маємо нині?

Нещодавно мешканці селища Старий Розділ Миколаївського району вдарили на сполох і підняли на ноги місцеву владу, правоохоронні органи, мистецтвознавців. Вони випадково дізналися, що нові господарі палацу познімали із стін і склали в ящики старовинні фрагменти інтер'єру.

— Спочатку охорона нас не впустила до палацу, — розповідає Борис Григорович. — Потім з Києва приїхала дівчина років 25 і каже нам: «Я покупала дворец, а то, что внутри, — не мое дело». Мармурові рельєфи спочатку «загубилися», а потім «знайшлися». А вони коштують разів у шість більше, аніж нові власники заплатили «Укрпрофоздоровниці» за увесь палац. На Західній Україні збереглося 250 портретів XVI—XVII століть — із замків та палаців. У Великій Україні —лише три портрет XVII століття. Все інше знищено. У радянський час усі наші замки також горіли. Олеський — у 1951 році, Підгорецький — у 1956-му, Золочівський — у 1960-му, Помонянський — у 1974-му. На диво, це й далі триває. Минулого року в червні згорів палац Чарторийських на Жидачівщині. І ніхто за це не відповідає. Згорів та й згорів. Пожежа в Підгорецькому замку, наприклад, коштувала щонайменше 10 мільйонів доларів. Чи то таке наше виховання, чи це вже в крові... Переходжу до палацу Лянцкоронських. Там були чудові колекції портретів, зразків археологічних досліджень — більш як 20 античних речей. Нині частина їх — в археологічному музеї Одеси. Маємо прекрасні закони, але ніхто на них не зважає. При Міністерстві культури діє комітет із збереження національної спадщини. Такі комітети, згідно із законом, мають бути в кожній області, кожному районі. У нас на Львівщині комітет складається із... трьох осіб. У Одесі — із 16.

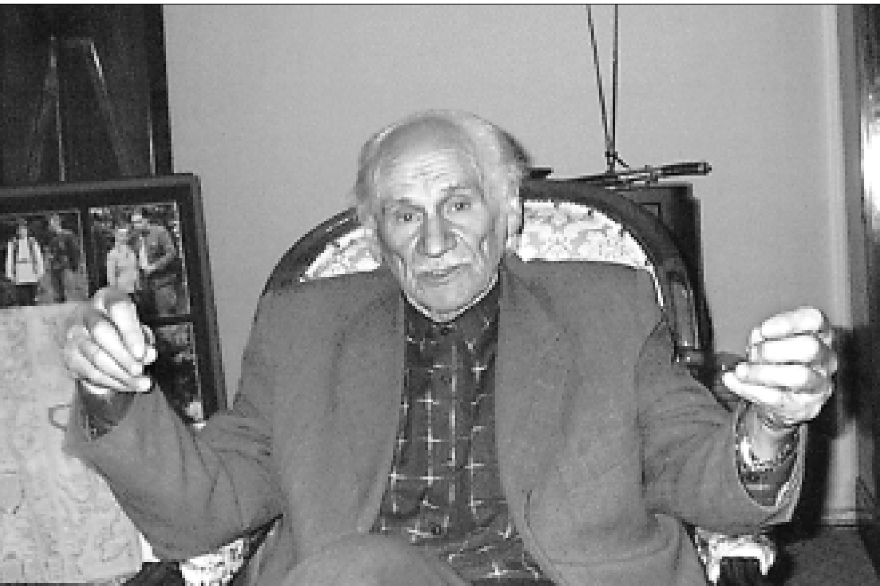
Такий комітет, за словами Бориса Возницького, мав би відстежувати долю палаців, інших пам'яток культури в контексті їх переходу з балансу на баланс, із рук у руки. Хіба це не парадокс, що Роздольський палац на березі Дністра разом із комплексом сучасних споруд їдальні, клубу, дирекції і 12 гектарами парку продано аж за... 460 тисяч гривень! Пам'ятка архітектури за українськими законами може бути продана навіть іноземцеві, але новий власник несе повну відповідальність за неї, він має запросити реставраторів, повернути споруді її колишній вигляд. А якщо цього не робить, може бути оштрафований на суму у тисячу мінімальних окладів. Врешті, через суд держава може повернути собі пам'ятку. Нині власники палацу мали б здати фрагменти інтер'єру на депозит у банк або державний музей — для збереження на кілька років, поки триває ремонт. А потім все треба поставити на свої місця. Питання про подальшу долю палацу поки що відкрите. Одне достеменно відомо: громада не дозволить розтягти його по шматках.

Борис Возницький й інші діячі культури сповнені оптимізму...

Дуже хочеться вірити, що ми врешті із почуття самоповаги проголосимо гасло нової революції: мир і любов — палацам і всьому цивілізаційному спадкові, що його заповіли нам пращури. З вірою в те, що й ми залишимо щось для нащадків.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

На знімках: Борис Возницький, директор Львівської галереї мистецтв, розповідає легенду-бувальщину про чергову мистецьку знахідку; у Роздольському палаці зберігалися античні скульптури.

Фото автора.

НАШІ ЗА КОРДОНОМ

Сюди приходять і заробітчани, і варшав'яни

У Варшаві є три церкви греко-візантійського обряду — дві православні й одна греко-католицька. Церква отців Василіан УГКЦ на вулиці Медовій — це справжній український осередок, який об'єднує наших співвітчизників не лише духовно. Про життя парафіян УГКЦ у Польщі — розмова з настоятелем храму отцем Петром КУШКОЮ:

— У Польщі нині мешкає близько 30 тисяч парафіян УГКЦ. Раніше серед них переважали мешканці здебільшого сільської місцевості, але тепер, у зв'язку із міграційними процесами, ситуація вирівнюється. Специфіка розселення українців у Польщі склалася внаслідок депортаційної акції «Вісла» 1947 року. Тоді українців виселили з їхніх корінних земель Перемишльщини, Лемківщини, з усього Надсяння й Холмщини й розкидали північно-західними землями Польщі. Наприкінці 70-х років, коли з'явилася можливість повернутися на «батьківські» землі, частина переселенців повернулася. Особливо багато українців переїхало тоді до Перемишля й навколишніх містечок. Молодь з українських сімей після отримання професійної підготовки також зазвичай їхала на роботу в місця, звідки походили їхні батьки...

— У чому специфіка варшавської парафії?

— До нашого храму ходять переважно українські заробітчани. Є також велика група студентів та науковців. Корінних варшав'ян серед парафіян — лише сто родин. Натомість заробітчан із України у Варшаві та околицях близько 20 тисяч.

— Чи вплинуло свого часу запровадження віз на кількість українських громадян — ваших парафіян?

— Так, звичайно. Принаймні на початковому етапі було помічено незначне зменшення кількості присутніх на службах, але згодом ситуація повністю нормалізувалася.

— Як ваша громада святкує Різдво та старий Новий рік?

— Тут знову доводиться говорити про варшавську специфіку. Наша парафія є єдиною серед парафій УГКЦ у Польщі, яка святкує Різдво за новим стилем, тобто 25 грудня. Церковне святкування розпочинається у певному сенсі вже в тиждень напередодні Різдва, коли ми посвячуємо просфори. Ми роздаємо маленькі хлібці нашим парафіянам, які діляться ними під час Святої вечері. У дні свят відправляємо святкові літургії.

Щодо старого Нового року, то, за межами Варшави, його святкують, збираючись 13 січня на Маланки. Але більшість молоді у нас святкує Новий рік за новим стилем.

— Переддень цьогорічного Різдва збігся із завершенням помаранчевої революції в Україні та обранням нового Президента. Ваша парафія стала місцем, куди люди зносили речі та продукти для Майдану, а також грошові пожертви...

— Із такою ініціативою виступив Карітас дрогобицької єпархії, який звернувся до нас через одного з наших священиків. Ми не заперечували. Інформацію було подано в ЗМІ, й одразу після 22 листопада наші парафіяни та мешканці Варшави почали приносити одяг, взуття, консерви, шоколад, каву, чай, ліки, які ми двома мікроавтобусами відправили до Києва. Крім того, люди добровільно пожертвували понад 2 тисячі доларів США... Події в Україні дали поштовх до того, що багато людей у Польщі згадали про своє українське коріння...

Розмову вів Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

На знімку: греко-католицький храм у польському містечку Рівня.

ОБ’ЄКТИВ

1 лютого. Візит заступника Генерального секретаря ООН Яна Еґеланда до Чорнобильської зони відчуження.

25 березня. Верховна Рада України 255 голосами ухвалила новий Закон «Про вибори народних депутатів України» за пропорційною системою.

6 травня. Запорізька область. Унаслідок пожежі та вибухів боєприпасів на складах Південного оперативного командування пошкоджено понад дві тисячі будівель. Із небезпечних територій Мелітопольського району евакуйовано майже сім тисяч людей.

28 червня. В Україні святкували День Конституції.

5 липня. До Києва прибула Естафета олімпійського вогню.

26 серпня. Одеська область. Відкрито першу чергу глибоководного судноплавного каналу Дунай — Чорне море в українській частині дунайського гирла.

28 жовтня. На столичному Хрещатику пройшли парад військ та урочистий марш ветеранів з нагоди 60-ї річниці визволення України від фашистських загарбників.

22 листопада. На майдані Незалежності розпочався мітинг проти фальсифікації результатів другого туру виборів Президента України.

8 грудня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин представляє пакет законів: «Про внесення змін до Конституції України», «Про зміни до Конституції щодо удосконалення системи самоврядування» та «Про особливості застосування Закону України «Про вибори Президента України» під час повторного голосування 26 грудня 2004 року», прийнятий парламентом.

28 листопада. Донецьк. Мітинг на підтримку Віктора Януковича.

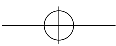

3 грудня. Верховний Суд України скасував постанову ЦВК від 24 листопада про обрання Віктора Януковича Президентом України та постановив провести повторне голосування з виборів Президента.

26 грудня. Повторне голосування з виборів Президента України.

Миттєвості року, що минув, очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Прес-КІТ та УНІАН

Німці думали, що він син Руднєва

ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

Востаннє партизани-ковпаківці збиралися у Яремчі на Івано-Франківщині влітку 1988-го. Був серед них і Георгій Харитонович Мельник. Партизани звали його Гришею. І хоч сивини у «Гриші» було не менше, ніж в інших ковпаківців, але вони пам'ятали його десятирічним хлопчиною.

Якщо Вершигору перехитрив, то й німця обдурить

Грицько (так звала його мама, а за метрикою — Георгій) ловив рибу в маленькій річеці, що протікала через рідне село Буглів Лановецького району на Тернопільщині. Раптом по воді застрибав сонячний зайчик. Хлопчина підвів голову і побачив чоловіка, котрий стояв на містку і ніби бавився блискучим ножиком. «Хочеш?» — запитав. Так вони познайомилися. Дядя Саша напросився в гості. Георгій Харитонович досі пам'ятає, чим його пригощав: борщем і пирогами з горохом. Повернулася з поля мама. Подорожній розповів, що він лейтенант радянської армії, втік з німецького полону, і попросив його прихистити. Мама погодилася, хоч у селі були німці. Дядя Саша переодягнувся у лахміття, почепив бороду, наклав горб — і зробився калікою. А що був майстром на всі руки, то взявся паяти жінкам відра, гострити сокири. Вечорами розповідав малому про війну, про звірства фашистів, про свою ненависть до них. І раптом постоялець зник. Мама сказала, що пішов до партизанів.

Штаб з'єднання С. Ковпака розташувався у сусідньому селі Печірній. Перед тим партизани вибили німців і поліцаїв із кількох сіл. Нічого не сказавши мамі, 6 липня 1943 року десятирічний Грицько подався у Печірну шукати дядю Сашу. Але як його знайти серед ковпаківців? Раз малого прогнали, другий. Трапився Грицькові кремезний бородатий чоловік, що проходив мимо. Хлопець сказав, що хоче до ковпаківців, бо «тут є дядя Саша». Начальник розвідки Петро Вершигора, а це був він, суворо відповів: «Йди, хлопче, вчися». Малий удав, що йде, а сам подався до їздових: «Командир сказав, щоб я з вами їхав». З'єднання якраз передислоковувалося. У містечку Скалаті хлопчину виявив Семен Руднєв, комісар, коли робив обхід обозу. Їздові виправдовувалися: «Йому Вершигора дозволив». Невдоволений Руднєв повів малого у штаб і до Вершигори: «Це ти дозволив?» Здивований Петро Петрович почав виправдовуватися вже перед Ковпаком: «Сидоре Артемовичу, ніколи б не подумав, що цей пацан так зметикує. І що з ним робити?» Ковпак відповів: «Якщо умів Вершигору перехитрити, то й німця обдурить».

І дали Гриця під опіку політрука Олександри Демидчик. Колишня вчителька подбала, щоб хлопець був одягнений і нагодований. Водночас суворо наставляла: якщо потрапиш німцям до рук, живим не вийдеш, тож маєш бути готовим до всього.

Перше бойове хрещення прийняв юний партизан там же, під Скалатом. Переодягнули його у вишивану сорочечку, штанята, дали в руки прутик — і пішов шукати неіснуючу корову, а сам роздивлявся, скільки осіб міст охороняє. Партизани зняли охорону і міст підірвали. Потім Гриць часто проходив там, де дорослі не могли. Під Скалатом його вперше поранило. Знайшов хлопець серед партизанів і дядю Сашу. Ото була радість! Воювали разом.

У в'язниці

Справжнє пекло влаштували німці ковпаківцям на підступах до Карпат під містечком Ділятином. Сили були нерівні: неповні 2 тисячі месників проти 50 тисяч німців. З'єднання взяли у кільце. Треба було пробиватися з оточення. Хтось мав йти перший і відвернути увагу на себе. Ковпак поклав до шапки жеребки, струсонув нею... Випало йти Руднєву. Його всі любили: він був завжди підтягнутий, чисто поголений, прихильний до людей. Царський генерал... Шансів вижити в тих, хто йшов на прорив, фактично не було. Так і сталося. Руднєв загинув. Трохи згодом загинув і його син. Щоправда, пізніше з'явилася інша версія смерті комісара. Нібито пристрелила його радистка Аня Туркіна, приставлена до Руднєва. Потім, на початку 90-х, коли одна з московських газет про це написала, колишня радистка, яка на той час посідала поважний пост, сама застрелилася. Чи була смерть комісара на її совісті, чи обмовили її і вона не витерпіла? Ніхто правди вже не скаже.

Пораненим і знепритомнілим потрапив німцям до рук Грицько Мельник. Відвезли його до Коломийської в'язниці. Три тижні лікарка Васюта (імені він не пам'ятає) оберігала хлопчика від допитів, а далі сказала: «Дитино, завтра тебе допитуватимуть, я більше нічого зробити не можу».

На допитах його били, водили показувати вбитих. Він упізнав медсестру Тоню Данильченко, інших партизанів, але нікого не назвав. Пам'ятав науку Олександри Карпівни Демидчик. Якось вивезли над обрив, показували фото Руднєва і ще двох бійців, запитували, хто це. Погрожували розстріляти, якщо не назве тих, хто на знімку. Гриць мовчав. Тоді офіцер вистрілив. Куля пролетіла над головою. Офіцер сказав: «Бог тебе врятував». Його знову відправили в одиночну камеру № 2. Потім накинули петлю на шию і показували фото Вершигори. Він знову мовчав. Йому було однаково, вже приготувався до смерті.

Через багато років після війни партизани дізналися, чому німці так панькалися з хлопцем. Директор музею партизанської слави у Яремчі привіз із німецьких архівів протокол допитів десятирічного партизана. Німці вважали його сином комісара Руднєва і чекали, що ковпаківці спробують його визволити. Тут вони партизанів і зустрінуть. Малий справді поводився мужньо, що й зафіксовано у протоколі. У в'язниці Гриць пробув до кінця березня 1944-го, коли визволили Коломию. Тут його випоміналися одинадцять.

Напівживого від побоїв, змореного голодом Грицька залишили помирати. Він лежав на верхніх нарах і навіть не стогнав. Коли

Коломию визволили радянські війська, хтось із солдатів зазирнув у камеру № 2 і сказав: «Тут нікого немає». На щастя, потім побачив дитячу руку, що звисала з нар.

Додому!

Георгій Харитонович і тепер, коли згадує про зустріч з мамою, не може говорити без сліз. Довгі місяці вона нічого не знала про молодшого сина, старшого німці вивезли на роботу до рейху. Правда, якось місцевий учитель показав їй газету, що виходила при німцях у Львові. Там була інформація про те, що у полон захоплено пацана з банди Ковпака, певно, то син Руднєва і він прийде його визволяти. Але материнське серце ця звістка не тільки не заспокоїла, а ще більше розтривожила, бо вона знала, що з німецької в'язниці вирватися практично неможливо.

...Закінчивши сім класів, Георгій став учнем токаря у паровозному депо, згодом закінчив залізничний технікум. Потім вступив до військового училища, але після трьох років науки його комісували через «букет» хвороб. Працював інженером у сільському господарстві. Разом із дружиною виховали двох синів, мають трьох онуків.

Його кумир дядя Саша — Олександр Гур'янов — часто після війни приїжджав з дружиною у Ланівці, вони довго листувалися. Партизани один за одним відходять за межу вічності. Не стало начальника штабу, Героя Радянського Союзу Василя Войцеховича, з яким Георгій Харитонович планував написати книгу спогадів.

Під час бою під Ділятином С. Ковпак представив наймешного партизана до нагороди, але медаль «За відвагу» вручили Георгію Мельнику аж у 1962 році. Є в нього два ордени, численні ювілейні медалі, проте медаль «За відвагу» — найдорожча.

Книгу Георгій Харитонович написав, тепер би видати її... Шукає спонсорів. У свої сімдесят з «хвостиком» він ще дуже активний: бере участь у ветеранських заходах, зустрічається з молоддю, дописує до газет. Хоч і вкрила голову сивина, а душа молода...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Ми вже не вони!

ТОЧКА ЗОРУ

Рік тому йшов не поспішаючи засніженим Майданом Незалежності. Просто так зупинився біля розкладки української музики. Зрадлий продавець кинувся з традиційним: «Вам допомогти? Чого бажаєте?»

— Бажаю компакт-диск Тараса Петриненка! — несподівано для самого себе відповів блискавично.

— А в Петриненка дисків немає... — ніби трохи ніяково, так здалося, відповів продавець.

— Як так немає? — щиро здивувався я і показав на розмаїття дисків, яке, проте, сприймалося як невиразна сіра маса.

— Мабуть, грошей Тарасові не вистачає, — похитав головою продавець.

— А в цих що, вистачає? Що, вони справді заробили?! — саркастично випалив я, готовий до рішучої полеміки. Але посинілий від холоду чоловік, вочевидь, радий був запропонувати мені все, що забажаю, і тому я спитав примирливо:

— А оголошені архівні диски Гмирі?

— Є, є! — радісно відгукнувся молодик і посунув до мене цілу купку новеньких дисків, на кожному з яких була приліплена ціна — гривень десь під сімдесят.

— А ці що, золоті? — розсердився я. — Це ж архів державного радіо, а штампувати диски за копійки може нині, мабуть, кожен, кому не лінькі...

Винувато усміхаючись, чоловік лише мовчки красномовно розвів руками.

Урочисте вбрання головного майдану країни поблякло в моїх очах, а відомі архітектурні новації здалися банальним імітаційним муляжем. «Як же так, — пульсувала думка, — недолугих рок-експериментів та відвертого бездару — досхочу, а для вражаючих своєю музичною досконалістю й безмежним патріотизмом справжніх пісенних шедеврів, таких, як «Україна», «Пісня про пісню» та «Боже, Україну збережи», забракло коштів?!..» Дарма я силкувався згадати, коли останній раз чув Петриненка по радіо чи по телебаченню — дарма! Та й усталеного Бориса Гмирю зрідка транслюють лише у закутках ефіру... І нічого дивного тут і не вбачається: наша сучасна достеменна гордість — Тарас Петриненко — геть-чисто витіснений на узбіччя музичного бізнесу, де процвітає ширвжитковий сурогат, а наша українська слава — Борис Гмиря — практично недоступний для своїх вірних шанувальників через, либонь, штучно накручену космічну ціну за компакт-диски з його записами.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

І от прийшов час Петриненка, зоряний час. Разом з ним на Майдані співала «Наша Україна», підспівував просто неба гігантський вир люду, схвильовано ворушила губами багатомільйонна телеаудиторія. Він співав, гордо розправивши плечі, і разом з ним випросталися й усі ми, кому стало зле від спроби сплюндрувати нашу людську гідність і наше сподівання на торжество справедливості. Приспана совість наша нарешті прокинулась, і будіть її чистий голос, шляхетні слова, народжені в душевних муках. Саме на сплячу совість народну розраховували ті, хто розкладав премудрі зловісні пасьянси. Але межу перейдено, і тут, на новому полі, кандидати у владу вперше в новітній історії прийшли до людей зі словом про Господа нашого. І ця задекларована відповідальність перед Богом за виголошені народні передвиборні обіцянки спонукає і синьо-білих замислитися над тим, що помаранчеві, мабуть, не такі вже «помороченi», а помаранчевим подумати про небезпідставність віри своїх східних побратимів в організаторські здібності та господарську хвацькість свого кандидата. Лише не йнятимемо віри прихватизаторам усіх кольорів та обслуговуючому їх чиновництву, котрі плекають надію отримати від нової влади лише одне: новий дах, міцний та надійний, замість трухлявого старого... Без даху, бодай навіть російського, їм не жити, і за місце під ним вони здадуть будь-кого — чи то Ющенка, чи Януковича, і саму душу ладні продати! І те божественне начало, котрим пройнялися наші кандидати у Президенти, нехай наверне нас у хвилини гнівно-хвацьких вигукувань: «Ми не козли!» — на більш глибоке, достойне й толерантне та перевірене історією гасло, хай і позичене в наших чеських побратимів по оксамитовій революції: «Ми не вони!» Бо ми, зрозуміла річ, не козли, але найголовніше — ми вже не вони!!..

Юрій БОЛЬШАК.

КУРІНЬ

Болотне царство

ВІЧНА КАЗКА

Зробити з Нічого Муху важче, ніж з Мухи — Слона.

Муки власної творчості і праця в інших переписувати, що переживають одні і якими утруднюють себе інші, в результаті мають те, що одні здебільшого залишаються невідомими, а інші — що вони пізніші за ліком своїм, то відоміші. На підтвердження правдивості сказаного наводимо для прикладу Казку, відому як Байка.

Як заведено вважати, перший, з чиїм ім'ям вони, байки, пов'язані і кому вони приписуються, є Езоп Фрігійський.

Позаяк переписувати легше, ніж складати, а лаври довговічніші за гроші, наслідуючи приклад Жана Лафонтена і Івана Крилова, котрі все життя паслися на ниві Езопа, ми надумали попастися теж. Що, як гадаємо, анітрохи не зменшить слави Езопа, а навпаки, тільки піднесе її. Нехай навіть на величину досить незначну.

Отож жили собі в одному Болоті жаби, котрі захотіли мати іншого царя. Замість того, якого мали. Оскільки мали вони царем якогось Бовдура, що був бовдуром у переносному і прямому значенні.

Цар Бовдур не задовольняв Жаб тому, що був геть бездіяльний, до всього байдужий, ні в що не втручався — ні ділом, ні навіть словом. Отож стрибали жаби по ньому, як по звичайній дровині або колоді, корчеві або купині, коли хотіли і скільки хотіли. Загалом жили жаби як їм заманеться і робили все, що могли. Зрозуміло, цар Бовдур не задовольняв жаб з тої самої причини, з якої задовольняв їх жаб'ячий розум.

Не маючи, як здавалося деяким жабам, царя на Болоті, і те саме, як знаємо ми, царя у голові, звернулися вони з проханням до Всевишнього дати їм царя діяльного, такого, який усім би цікавився, в усе вникав би.

Поскільки у Всевишнього всі прохання підлягають розгляду і відповідь отримує кожний, якої гідний, зваживши Усевишній на прохання жаб — дав їм царя, якого вони воліли і яким міг бути лише Лелека!

Як відомо всім, хто знайомий з цією байкою Езопа, Лелека виправдав надії — і Всевишнього, і жаб-прохачів: раніш ніж настав час йому летіти у вирій, з'їв він усіх, усіх жаб — і тих, яких не задовольняв Цар-бовдур, і тих, як бовдур, яких він задовольняв!

Те, що сталося і відбулося на Болоті, або в Жаб'ячій державі, може слугувати повчальним уроком і прикладом і для інших держав, які не є жаб'ячими, виходить, для нашої теж. Бо хтозна — а що коли й ми замість Бовдура одержимо Лелеку?!

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Тези й антитези

☞ **Дружина думає про шуби і дітей, щоб вони батька працювати примушували.**

☞ **Заздрість тоді буває, коли в одного — манія величі, в іншого — переслідування.**

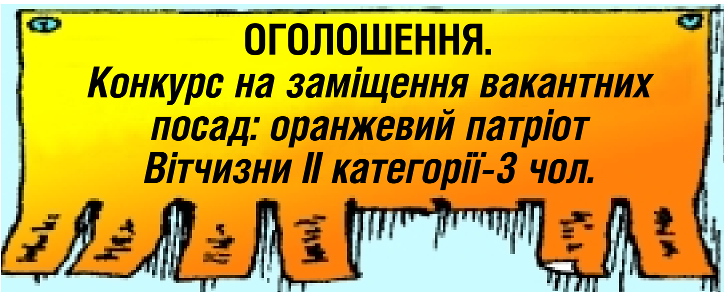
☞ **Не повіриш у перемогу добра — тобі ж гірше буде!..**

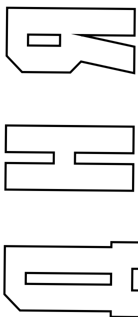
☞ **Коли добро з кулаками, у зла опускаються руки.**

☞ **Об'єднані Росія, Україна й Білорусь — запорука від'єднання від об'єднаної Європи — аж поки знову не роз'єднаються.**

☞ **Я щасливий, що на моїх дітях природа відпочиває. Хай нарешті, бідна, відпочине!**

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

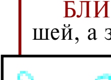
ЦЬОГО

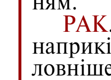
■ 1622 р. Народився класик світової драматургії Жан Батіст Мольєр. ■ 1803 р. У Батурині помер останній гетьман Лівобережної України Кирило Розумовський. ■ 1882 р. Народився Іван Огієнко (митрополит Іларіон), мовознавець, історик, церковний діяч. У період УНР — міністр освіти та віросповідань. ■ 1921 р. В Ужгороді відкрився «Руський театр товариства «Просвіта». Керівником було запрошено Миколу Садовського. ■ 1963 р. Відкрився І з'їзд працівників кінематографії України. ■ 1992 р. Президія Верховної Ради затвердила музику Державного гімну «Ще не вмерла Україна».

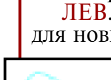
АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ НА 2005 РІК

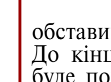

ОВЕН. Головна мета, яку ви ставили минулого року, — вирішити сімейні проблеми. Можливо, ви хотіли розпочати жити окремо або розв'язати житлові, майнові проблеми. На роботі з січня по квітень ви відчуватимете себе впевненіше, якщо займетеся незавершеними справами.

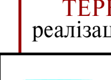

ТЕЛЕЦЬ. Минулий рік був важливий зміцненням зв'язків, створенням надійної інформаційної бази. Можливо, до кінця березня ви відчуватимете творчий застій. Починаючи з квітня і до середини липня корисно зайнятися зміцненням набутих знань і зв'язків, формуванням інформаційних баз і архівів. Уже в серпні перед вами постануть нові завдання. Вони будуть пов'язані зі створенням і зміцненням власної сім'ї. З червня по листопад ви зможете поєднувати кілька посад або обов'язків.

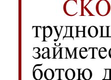

БЛИЗНЮКИ. Минулий рік ви були зайняті заробплянням грошей, а закінчення року було особливо важким. Але з квітня ви зможете зробити кроки для стабілізації вашого матеріального становища. До кінця червня можливі переживання через те, як складаються романтичні стосунки, з червня по листопад — почнете активно шукати способи розширити свою творчу діяльність. З липня акцент поступово зміститься на проблеми, пов'язані зі спілкуванням, навчанням.

РАК. Труднощі та обмеження, з якими ви зіткнулися наприкінці 2004 року, триватимуть ще три місяці. Найголовніше — не впасти в депресію. З березня ваші справи підуть активніше. З червня по листопад буде вигідно займатися розв'язанням своїх житлових проблем. У цей період ви можете вдало придбати або обміняти нерухомість. А в деяких, можливо, збільшиться родина. У другій половині року можливе отримання кредиту під забудову, купівлю земельної ділянки або ремонт.

ЛЕВ. Початок року, так само як і минулий грудень, буде важким для нових справ і починань. У цей період, до березня включно, вам необхідно сконцентруватися на розв'язанні якихось давніх і прихованих проблем. До кінця червня цілком імовірно, що ви зіткнетеся з активністю таємних ворогів, якщо вони є. Тому краще заздалегідь докласти зусиль для їх усунення.

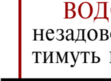

ДІВА. Наприкінці минулого року істотно змінилися обставини, що призвели до затримок у здійсненні бажань. До кінця березня ваше прагнення втілити свої проекти буде пов'язане з труднощами і перешкодами. Ви можете почуватися як на роздоріжжі. До кінця липня зможете згуртувати навколо себе однодумців, а з серпня ви поступово почнете звертати увагу на свої внутрішні почуття і переживання.

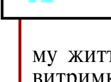
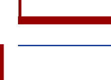

ТЕРЕЗИ. На початку нового року важко виробити підходи до реалізації задуманого і знайти гідні засоби. Починаючи з квітня по червень ви зможете реалізувати свої проекти, які задумали ще торік. У другій половині року посилиться ваше прагнення до розкриття творчого потенціалу і з'являться перспективи та можливості для цього. Ваші відкриті дії та допомога іншим з червня по листопад приведуть до зростання вашого авторитету.

СКОРПІОН. Ще три місяці нового року ви будете стикатися з труднощами, а починаючи з кінця березня і до кінця літа ви займетеся здійсненням багатьох планів або підготовчою роботою для їх реалізації. З липня ви віддаватимете перевагу усамітненому життю. До кінця року вам вигідніше не афішувати свою діяльність або свої наміри. У другій половині року посилиться прагнення до розкриття вашого творчого потенціалу і з'являться перспективи та можливості для цього.

СТРІЛЕЦЬ. До березня ви відчуватимете незадоволення результатами вирішення питань, пов'язаних з матеріальними цінностями. У цей час можливі втрати. Тільки починаючи з квітня становище може поліпшитися. Ви зможете взяти довготривалий кредит або знайти спосіб отримати потрібну суму грошей. У липні почнеться період, сприятливий для розширення дружнього оточення і зміцнення зв'язків за рубежем, стосунків із закордонними діловими партнерами.

КОЗЕРІГ. Початок року — це серйозні труднощі у стосунках з близькими. З весни і по липень ви можете, за потреби, зайнятися розв'язанням юридичних питань. Починаючи з червня ваше становище може поліпшитися. Використайте час до листопада для активізації професійної діяльності. З листопада і до кінця року можете активно зайнятися перспективними і підготовчими роботами.

ВОДОЛІЙ. Важкі обов'язки по службі, невдоволення роботою, незадоволення стосунками зі співробітниками та підлеглими триватимуть майже три місяці. Починаючи з липня ви можете відчувати незадоволення своїми партнерськими стосунками і в бізнесі, і вдома. З червня—листопада використайте час для розширення кола знайомств, зміцнення давніх зв'язків, причому найрізноманітніших.

РИБИ. Закінчення минулого року було пов'язане з перешкодами у творчих справах, з обмеженням в особистому житті. З січня по березень слід набратися терпіння і витримки, якщо вам дороге те, що у вас є. Вже у квітні ситуація зміниться, і вам стане легше у стосунках з дітьми і коханими. Починаючи із серпня ваше службове становище зміниться: з'явиться більше обов'язків і турбот. Фінансові проблеми почнуть вирішуватися з квітня.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

ПАРОДІЯ

І ти не ти, і я не я...

Це час наліта, як бульдог...
І ти вже не ти, а Ван-Гог
З власноруч відрізаним вухом.
Йому наплювать на прогрес.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

Час наплював на прогрес,
Що квітне у місті калиною, —
І я вже не я, а Дантес,
Що цілить у вухо Мартинова.
Цей час — агресивний баран,
Він рогом до мене торкнувся —
І я вже не знаю, чи я Галан,
Чи вухом кудись тулюся.
Нахрапом йде час, як моряк,
Що звався синонімом смерті,
І я вже не я — Жанна д'Арк,
Що має на вічність патента.
Цей час наліта й наліта
(Бува й на старуху проруха).
Ех, краще б я був Калита,
Замріявся зрізаним вухом.

Володимир СЕМЕНО.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Податки задом наперед!

Микола Азаров, в. о. Прем'єр-міністра України:

— Ви мені можете знайти хоч одного божевільного, який заплатив би податки наперед?

Від чергового:

— Не можемо. У нас нема божевільних платників. У нас є божевільні податки.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Праска-гучномовець

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Олександр Лукашенко, президент Білорусі (про рішення Міністерства інформації Білорусі скоротити до 25% частку іноземної музики, у тому числі й російської, в ефірі FM-радіостанцій країни):

— У вечірній час, коли весь народ у машинах їде, слухає, має транслюватися саме наш продукт, наших людей. Пугачову ми чуємо з кожної праски...

Від чергового:

— Якщо Пугачова з кожної праски — це хітпарадівська гаряча десятка, а от якщо ви — то холодне прасування мізків!

Він сказав «поїхали!»

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Володимир Яворівський, народний депутат України:

— Хай не літають ізраїльські літаки, бо є міністр оборони, який може їх збити...

Від чергового:

— Зате ті ракети, що проходять мимо, освоюють космос!

А дресирувальник хто?

Віктор Черномирдін, посол РФ в Україні:

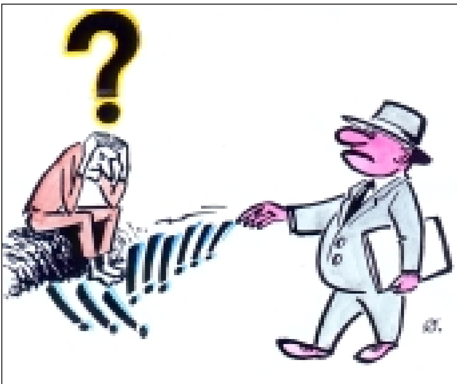
— Ті політики, що дзявкотять і шукають козлів відпущених, перетворилися на моськок. Треба ділом займатися у своїй країні, а не пурхати у всіляких шарфиках.

Від чергового:

— Тобто ви хочете сказати, що той козел відпущений, на якого вішають зараз усіх моськок, зовсім і не козел з бантиком, а слон з біло-блакитним шарфиком?

Мал. Михайла САЧКА.

Вразливий

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Віктор Небоженко, політолог:

— Прямий контакт Путіна і Ющенка міг травмувати вразливу душу Президента Росії...

Від чергового:

— І вразливий Путін вирішив поберегтися, щомісячно вітаючи з перемогою на виборах Януковича?

Помилка

Мал. Михайла САЧКА.

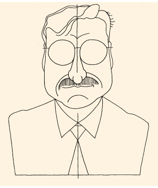
Марат Гельман, російський політтехнолог, який працював в штабі єдиного-неділимого кандидата від влади:

— Сергій Тигипко казав, що нам не потрібні політтехнологи, ми все правильно підрахуємо...

Від чергового:

— Хлопці, а що рахували: голоси чи гонорари?

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Хвали січень сніговий, травень дощовий, а серпень на хліб рясний

17 січня — Богоявлення або бабин вечір. Кроплять хати свяченою водою. Із замішаного на святій воді борошна роблять хрести на дверях та одвірках, щоб усіляка нечисть не мала сили.

18 січня — Голодна кутя, голодний святвечір. Готують третю й останню кутю різдвяно-новорічних свят. Називається вона голодною тому, що з цієї пори і до наступного дня, доки не освятять воду в річці, люди говіли.

19 січня — Водохрещі, Водохреще, Йордана. Це третє і завершальне велике свято різдвяно-новорічного циклу. З ним пов'язують хрещення на Йордані Христа.

20 січня — Івана Предтечі, Хрестителя. У цей день виносили з хати хліб і сіль, що лежали на покуті від багатої куті, і, розламавши на шматочки, годували тварин.

21 січня — Опанаса, Пів-Івана, Різдвяний день. Ще його називають Виряджанням, або Проганянням свят, цим днем завершуються всі святки зимового циклу.

Прикмети січня

■ Неодмінно заморозить, якщо: дим з димаря в'ється стовпом; ранкова зоря дуже яскрава; зірки в нічному небі надмірно поблискують і виразно простежується Чумацький шлях.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
(р) Платні матеріали.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011007. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua
При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»